Dokument
podpisany przez
Krzysztof Madej
Data: 2020.03.02
14:16:24 CET

DZIENNIK USTAW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 2 marca 2020 r.

Poz. 339

KONWENCJA NR 188

dotycząca pracy w sektorze rybołówstwa,

przyjęta przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy w Genewie dnia 14 czerwca 2007 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

Dnia 14 czerwca 2007 r. w Genewie została przyjęta przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy Konwencja nr 188 dotycząca pracy w sektorze rybołówstwa, w następującym brzmieniu:

Przekład

KONWENCJA NR 188
DOTYCZĄCA PRACY W SEKTORZE RYBOŁÓWSTWA, PRZYJĘTA PRZEZ KONFERENCJĘ OGÓLNĄ MIĘDZYNARODOWEJ ORGANIZACJI PRACY W GENEWIE DNIA 14 CZERWCA 2007 ROKU

Konferencja Ogólna Międzynarodowej Organizacji Pracy,

Zwołana do Genewy przez Radę Administracyjną Międzynarodowego Biura Pracy i zebrana tam w dniu 30 maja 2007 roku na dziewięćdziesiątej szóstej sesji,

Dostrzegając, że globalizacja ma głęboki wpływ na sektor rybołówstwa, oraz

Biorąc pod uwagę Deklarację Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącą podstawowych zasad i praw w pracy z 1998 roku, oraz

Biorąc pod uwagę podstawowe prawa zawarte w następujących międzynarodowych konwencjach dotyczących pracy: Konwencji Nr 29 dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 roku, Konwencji Nr 87 dotyczącej wolności związkowej i ochrony praw związkowych z 1948 roku, Konwencji Nr 98 dotyczącej stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych z 1949 roku, Konwencji Nr 100 dotyczącej jednakowego wynagrodzenia dla pracujących mężczyzn i kobiet za pracę jednakowej wartości z 1951 roku, Konwencji Nr 105 dotyczącej zniesienia pracy przymusowej z 1957 roku, Konwencji Nr 111 dotyczącej dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu z 1958 roku, Konwencji Nr 138 dotyczącej najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia z 1973 roku, Konwencji Nr 182 dotyczącej zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci z 1999 roku, oraz

Uwzględniając odpowiednie dokumenty Międzynarodowej Organizacji Pracy, w szczególności Konwencję Nr 155 i Zalecenie Nr 164 dotyczące bezpieczeństwa, zdrowia pracowników i środowiska pracy z 1981 roku oraz Konwencję Nr 161 oraz Zalecenie Nr 171 dotyczące służb medycyny pracy z 1985 roku, oraz

Uwzględniając ponadto Konwencję Nr 102 dotyczącą minimalnych norm zabezpieczenia społecznego z 1952 roku oraz biorąc pod uwagę, że postanowienia artykułu 77 tej Konwencji nie powinny stanowić przeszkody dla ochrony rybaków, jakiej udzielają im Członkowie Międzynarodowej Organizacji Pracy w ramach systemów zabezpieczenia społecznego, oraz

Stwierdzając, że Międzynarodowa Organizacja Pracy uznaje rybołówstwo za zawód niebezpieczny w porównaniu z innymi zawodami, oraz

Uwzględniając również artykuł 1 ustęp 3 Konwencji Nr 185 dotyczącej dokumentów tożsamości marynarzy (zrewidowanej) z 2003 roku, oraz

Pamiętając o kluczowym celu Organizacji, jakim jest promowanie godnych warunków pracy, oraz

Zdając sobie sprawę z potrzeby ochrony i promocji praw rybaków w tym względzie, oraz

Przywołując Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 roku, oraz

Uwzględniając potrzebę rewizji następujących konwencji międzynarodowych przyjętych przez Międzynarodową Konferencję Pracy, dotyczących konkretnie sektora rybołówstwa, to jest Konwencji Nr 112 dotyczącej najniższego wieku dopuszczania do pracy w rybołówstwie z 1959 roku, Konwencji Nr 113 dotyczącej badania lekarskiego rybaków z 1959 roku, Konwencji Nr 114 dotyczącej umowy o pracę rybaków z 1959 roku oraz Konwencji Nr 126 dotyczącej pomieszczeń załogi na statkach rybackich z 1966 roku, w celu uaktualnienia ich i objęcia nimi jak największej liczby rybaków na świecie, szczególnie tych pracujących na mniejszych statkach, oraz

Biorąc pod uwagę, iż celem niniejszej Konwencji jest zapewnienie rybakom godziwych warunków pracy na statkach rybackich w odniesieniu do minimalnych wymogów pracy na statku, warunków służby, zakwaterowania i wyżywienia, bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia, opieki medycznej i zabezpieczenia społecznego, oraz

Podjąwszy decyzję o przyjęciu pewnych propozycji dotyczących pracy w sektorze rybołówstwa, co stanowi czwarty punkt porządku dziennego sesji oraz

Ustaliwszy, że propozycje te przyjmą formę konwencji międzynarodowej;

Przyjmuje dnia czternastego czerwca dwa tysiące siódmego roku następującą Konwencję, którą określa się jako Konwencję o pracy w rybołówstwie z 2007 roku.

CZĘŚĆ I. DEFINICJE I ZAKRES

DEFINICJE

Artykuł 1

Dla celów niniejszej Konwencji:

a) „połowy komercyjne" oznaczają wszelką działalność połowową, łącznie z połowem w rzekach, jeziorach lub kanałach, z wyłączeniem połowów nietowarowych i połowów rekreacyjnych,

b) „właściwa władza" oznacza ministra, departament rządowy lub inną władzę wydającą i wprowadzającą w życie regulacje, nakazy i inne instrukcje mające moc prawną, związane z tematyką danego przepisu prawnego,

c) „konsultacje" oznaczają konsultacje właściwej władzy z reprezentatywnymi organizacjami zainteresowanych pracodawców i pracowników, w szczególności z reprezentatywnymi organizacjami właścicieli statków rybackich, i rybaków, gdy takowe istnieją,

d) „właściciel statku rybackiego" oznacza właściciela statku lub jakąkolwiek inną organizację lub osobę, taką jak zarządzający statkiem, agent lub czarterujący statek bez załogi, która przejęła od właściciela odpowiedzialność za eksploatację statku i która zobowiązała się tym samym do przejęcia wszystkich obowiązków oraz odpowiedzialności nałożonych na właścicieli statków, wynikających z Konwencji, bez względu na to, czy niektóre z obowiązków pełni w imieniu właściciela statku jakakolwiek inna organizacja lub osoba,

e) „rybak" oznacza każdą osobę zatrudnioną lub zaangażowaną w jakimkolwiek charakterze lub wykonującą swój zawód na pokładzie statku rybackiego, łącznie z osobami pracującymi na statku, które są opłacane na zasadzie udziału w połowach, z wyłączeniem pilotów, żołnierzy marynarki wojennej, innych osób zatrudnionych w stałych służbach państwowych, pracowników lądowych wykonujących pracę na statku rybackim oraz obserwatorów rybołówstwa,

f) „umowa rybaka o pracę" oznacza umowę o pracę, artykuły umowy o pracę na statku lub inne podobne ustalenia bądź każdą inną umowę regulującą warunki życia i pracy rybaka na statku,

g) „statek rybacki" lub „statek" oznacza każdy statek lub łódź dowolnego typu, bez względu na formę własności, wykorzystywane lub przeznaczone na potrzeby połowów komercyjnych,

h) „tonaż brutto" oznacza tonaż obliczony zgodnie z przepisami dotyczącymi pomiaru tonażu zawartymi w Załączniku I do Międzynarodowej konwencji w sprawie pomierzania statków z 1969 roku lub w jakimkolwiek dokumencie zmieniającym ją lub zastępującym,

i) „długość" (L) jest przyjmowana jako 96% całkowitej długości kadłuba, mierzonej w płaszczyźnie wodnicy na wysokości równej 85% najmniejszej wysokości bocznej, mierzonej od górnej krawędzi stępki lub jako długość mierzona w płaszczyźnie wodnicy od przedniej krawędzi dziobnicy do osi trzonu sterowego, jeżeli ta wartość jest większa. Na statkach z przegłębieniem konstrukcyjnym długość tę mierzy się w płaszczyźnie równoległej do wodnicy konstrukcyjnej,

j) „długość całkowita" (LOA) to odległość pomiędzy najbardziej wysuniętym punktem dziobu a najbardziej wysuniętym punktem rufy, mierzona w linii prostej równoległej do płaszczyzny wodnicy,

k) „służby rekrutacji i pośrednictwa pracy" oznaczają jakąkolwiek osobę, firmę, instytucję, agencję lub inną organizację sektora publicznego lub prywatnego, która zajmuje się rekrutacją rybaków w imieniu właścicieli statków rybackich lub pośrednictwem między rybakami a właścicielami statków rybackich,

l) „szyper" oznacza rybaka sprawującego dowództwo na statku rybackim.

ZAKRES

Artykuł 2

1. O ile niniejsza Konwencja nie stanowi inaczej, ma ona zastosowania do wszystkich rybaków i wszystkich statków rybackich biorących udział w połowach komercyjnych.

2. W przypadku, gdy trudno jest stwierdzić, czy dany statek bierze udział w połowach komercyjnych, jest to ustalane przez właściwą władzę w trybie konsultacji.

3. Po odbyciu konsultacji każdy Członek Międzynarodowej Organizacji Pracy ma prawo, w całości lub w części, rozszerzyć zakres ochrony przewidzianej w niniejszej Konwencji dla rybaków pracujących na statkach długości 24 metrów i większej, na rybaków pracujących na mniejszych statkach.

Artykuł 3

1. Jeżeli stosowanie niniejszej Konwencji rodzić będzie szczególne problemy o charakterze materialnym w odniesieniu do poszczególnych warunków służby rybaków lub działalności statków rybackich, Członkowie Międzynarodowej Organizacji Pracy mogą po odbyciu konsultacji wyłączyć następujące kategorie statków/rybaków ze spełniania wymogów Konwencji lub jej niektórych postanowień:

a) statki rybackie zajmujące się działalnością połowową na rzekach, w jeziorach lub kanałach,

b) niektóre kategorie rybaków lub statków rybackich.

2. W przypadku wyłączeń na podstawie powyższego ustępu, jeżeli jest to stosowne, właściwa władza podejmuje w stosowanych przypadkach działania mające na celu stopniowe rozszerzanie zakresu wymagań niniejszej Konwencji na wyżej wymienione kategorie rybaków i statków rybackich.

3. Każdy Członek, który ratyfikował niniejszą Konwencję ma obowiązek:

a) w swoim pierwszym sprawozdaniu dotyczącym stosowania Konwencji, przedłożonym zgodnie z Artykułem 22 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy:

(i) wyszczególnić wszystkie kategorie rybaków lub statków rybackich podlegających wyłączeniu zgodnie z ustępem 1,

(ii) podać powody dokonania wyłączeń, przedstawiając stanowisko reprezentatywnych organizacji zainteresowanych pracodawców i pracowników, w szczególności reprezentatywnych organizacji właścicieli statków rybackich i rybaków, gdy takowe istnieją, oraz

(iii) opisać wszelkie działania podjęte w celu zapewnienia takiego samego poziomu ochrony wyłączonym kategoriom rybaków/statków, oraz

b) opisywać wszelkie działania podjęte zgodnie z ustępem 2 w kolejnych sprawozdaniach dotyczących stosowania Konwencji.

Artykuł 4

1. Jeżeli Członek nie jest w stanie wdrożyć natychmiast wszystkich środków przewidzianych w niniejszej Konwencji z powodu problemów natury materialnej wynikających z niewystarczająco rozwiniętej infrastruktury lub instytucji, może, zgodnie z planem opracowanym w drodze konsultacji, stopniowo wdrażać wszystkie lub niektóre z następujących postanowień:

a) artykuł 10 ustęp 1,
b) artykuł 10 ustęp 3, w części dotyczącej statków pozostających na morzu przez dłużej niż 3 dni,
c) artykuł 15,
d) artykuł 20,
e) artykuł 33, oraz
f) artykuł 38.

2. Ustępu 1 nie stosuje się do statków rybackich, które:

a) mają długość 24 metrów lub większą, lub

b) pozostają na morzu dłużej niż 7 dni, lub

c) zwykle pływają w odległości przekraczającej 200 mil morskich od brzegu państwa bandery statku lub poza obrębem jego szelfu kontynentalnego, w zależności od tego, która z odległości od linii brzegowej jest większa, lub

d) podlegają kontroli państwa portu, zgodnie z Artykułem 43 niniejszej Konwencji, z wyłączeniem sytuacji, gdy kontrola państwa portu powstaje w sytuacji działania siły wyższej,

ani do rybaków pracujących na wyżej wymienionych statkach.

3. Każdy Członek, który skorzysta z możliwości wymienionych w ustępie 1:

a) w swoim pierwszym sprawozdaniu dotyczącym stosowania Konwencji, przedłożonym zgodnie z Artykułem 22 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy:

(i) wymieni postanowienia Konwencji, które zamierza wprowadzać stopniowo,

(ii) poda powody i przedstawi stanowisko reprezentatywnych organizacji zainteresowanych pracodawców i pracowników, w szczególności reprezentatywnych organizacji właścicieli statków rybackich i rybaków, gdy takowe istnieją, oraz

(iii) przedstawi plan stopniowego wdrażania, oraz

b) opisze wszelkie środki podjęte w celu wdrożenia wszystkich postanowień Konwencji w kolejnych sprawozdaniach dotyczących jej stosowania.

Artykuł 5

1. Dla potrzeb niniejszej Konwencji, właściwa władza po przeprowadzeniu konsultacji może zadecydować o stosowaniu jako podstawy pomierzania długości całkowitej (LOA) a nie długości (L) statku, zgodnie z równoważnością miar zawartą w Załączniku I. Ponadto dla potrzeb ustępów wymienionych w Załączniku III do niniejszej Konwencji, właściwa władza może po przeprowadzeniu konsultacji zadecydować o stosowaniu tonażu brutto, a nie długości (L) lub długości całkowitej (LOA) statku jako podstawy pomierzania, zgodnie z równoważnością miar zawartą w Załączniku III.

2. W sprawozdaniach przedkładanych zgodnie z Artykułem 22 Konstytucji Członkowie mają obowiązek podać powody decyzji podjętej zgodnie z niniejszym artykułem wraz z komentarzami będącymi efektem konsultacji.

CZĘŚĆ II. ZASADY OGÓLNE

WDROŻENIE

Artykuł 6

1. Każdy Członek ma obowiązek wdrożenia i egzekwowania przepisów ustawowych, wykonawczych i innych środków, które przyjął w odniesieniu do rybaków i statków rybackich znajdujących się pod jego jurysdykcją, w celu spełnienia obowiązków wynikających z niniejszej Konwencji. Inne środki mogą obejmować układy zbiorowe, orzeczenia sądów, orzeczenia arbitrażowe lub inne środki zgodne z krajowym ustawodawstwem i praktyką.

2. Niniejsza Konwencji nie ma żadnego wpływu na przepisy prawa, orzeczenia, zwyczaje czy umowy pomiędzy właścicielami statków a rybakami, które zapewniają warunki korzystniejsze niż te zawarte w Konwencji.

WŁAŚCIWA WŁADZA I KOORDYNACJA

Artykuł 7

Każdy Członek:

a) wyznaczy właściwą władzę, oraz

b) stworzy mechanizmy koordynacji pomiędzy odpowiednimi władzami sektora rybołówstwa na szczeblu krajowym i lokalnym oraz określi ich funkcje i obowiązki, biorąc pod uwagę ich komplementarność oraz krajowe warunki i praktykę.

OBOWIĄZKI WŁAŚCICIELI STATKÓW RYBACKICH, SZYPRÓW I RYBAKÓW

Artykuł 8

1. Właściciel statku rybackiego ponosi całkowitą odpowiedzialność za zapewnienie szyprowi środków i zaplecza niezbędnych w celu spełnienia obowiązków wynikających z niniejszej Konwencji.

2. Szyper ponosi odpowiedzialność za bezpieczeństwo rybaków na pokładzie i bezpieczną eksploatację statku, co obejmuje między innymi, ale nie wyłącznie, następujące obszary:

a) sprawowanie nadzoru pozwalającego na uzyskanie pewności, że na ile to możliwe rybacy pracują w najlepszych warunkach bezpieczeństwa i zdrowia,

b) zarządzanie pracą rybaków z poszanowaniem zasad BHP, łącznie z zapobieganiem zmęczeniu,

c) organizację szkoleń z zakresu BHP na pokładzie statku, oraz

d) zapewnianie zgodności z normami bezpieczeństwa nawigacji, pełnienia wacht i dobrej praktyki morskiej.

3. Właściciel statku rybackiego nie może zabronić szyprowi podjęcia jakiejkolwiek decyzji, która w jego profesjonalnej ocenie jest niezbędna do ochrony, bezpiecznej nawigacji i eksploatacji statku czy też bezpieczeństwa rybaków na nim pracujących.

4. Rybacy mają obowiązek stosowania się do zgodnych z prawem poleceń szypra oraz odpowiednich zasad BHP.

CZĘŚĆ III. MINIMALNE WYMAGANIA PRACY NA STATKACH RYBACKICH

WIEK MINIMALNY

Artykuł 9

1. Minimalny wiek zatrudnienia na statku rybackim wynosi 16 lat. Jednakże, właściwa władza może obniżyć ten wiek do lat 15 dla osób niepodlegających obowiązkowi szkolnemu, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, oraz dla osób odbywających szkolenie zawodowe w zakresie rybołówstwa.

2. Zgodnie z ustawodawstwem i praktyką krajową, właściwa władza może zezwolić osobom w wieku 15 lat na wykonywanie lekkich prac w okresie wakacji i ferii szkolnych. W takich przypadkach określi ona po przeprowadzeniu konsultacji dozwolone rodzaje prac, warunki w jakich prace te mają być wykonywane oraz wymagany czas odpoczynku.

3. Minimalny wiek dla wykonywania prac, których charakter lub warunki wykonywania mogłyby niekorzystnie wpłynąć na zdrowie, bezpieczeństwo czy morale młodocianych, nie powinien być niższy niż 18 lat.

4. Rodzaje prac, do których ma zastosowanie ustęp 3 niniejszego artykułu, ustalane są w ramach krajowych przepisów ustawowych lub wykonawczych, lub przez właściwą władzę po przeprowadzeniu konsultacji, z uwzględnieniem ryzyka, jakie niosą ze sobą te prace oraz obowiązujących standardów międzynarodowych.

5. Wykonywanie prac, o których mowa w ustępie 3 niniejszego artykułu, może być dozwolone od 16 roku życia na podstawie krajowych przepisów ustawowych lub wykonawczych, lub w drodze decyzji właściwej władzy po konsultacjach, pod warunkiem że zdrowie, bezpieczeństwo i morale zainteresowanych młodocianych będzie w pełni chronione i otrzymają oni szczegółowe instrukcje lub odbędą szkolenie zawodowe oraz przejdą podstawowe szkolenie na temat bezpieczeństwa przed wyjściem w morze.

6. Zatrudnianie rybaków poniżej 18 roku życia do pracy nocnej jest zabronione. Dla potrzeb niniejszego artykułu, „noc" definiowana jest zgodnie z ustawodawstwem i praktyką krajową. Obejmuje ona okres co najmniej 9 godzin, rozpoczynający się nie później niż o północy i kończący się nie wcześniej niż o godz. 5:00. Właściwa władza może wprowadzić odstępstwa od ścisłego zakazu pracy nocnej młodocianych, jeżeli:

a) szkolenie rybaków zgodnie z ustalonym programem i harmonogramem uległoby zakłóceniu, lub

b) specyficzny charakter pracy lub zatwierdzony program szkolenia przewiduje, że rybacy objęci wyłączeniem wykonują pracę nocną, a władza po przeprowadzeniu konsultacji ustali, iż nie będzie to miało negatywnego wpływu na ich zdrowie lub samopoczucie.

7. Postanowienia niniejszego artykułu nie naruszają obowiązków ciążących na Członkach, wynikających z ratyfikacji jakiejkolwiek innej międzynarodowej konwencji pracy.

BADANIA LEKARSKIE

Artykuł 10

1. Żaden rybak nie może wykonywać pracy na statku bez ważnego zaświadczenia lekarskiego o zdolności do wykonywania swoich obowiązków.

2. Właściwa władza po konsultacjach może ustanowić odstępstwa od stosowania ustępu 1 niniejszego artykułu, uwzględniając kwestie bezpieczeństwa i zdrowia rybaków, wielkość statku, dostępność pomocy medycznej i sposobów ewakuacji, długość rejsu oraz obszar i rodzaj połowów.

3. Odstępstwa, o których mowa w ustępie 2 niniejszego artykułu, nie mają zastosowania do rybaków pracujących na statkach o długości co najmniej 24 metrów lub pozostających zazwyczaj na morzu przez dłużej niż 3 dni. W wyjątkowych przypadkach właściwa władza może zezwolić rybakowi na pracę na takim statku przez pewien ograniczony, ustalony okres, do momentu uzyskania zaświadczenia lekarskiego, pod warunkiem że rybak posiada poprzednie zaświadczenie, które niedawno wygasło.

Artykuł 11

Każdy Członek przyjmuje przepisy ustawowe, wykonawcze lub inne środki dotyczące:

a) charakteru badań lekarskich,

b) formy i treści zaświadczeń lekarskich,

c) wydawania zaświadczeń lekarskich przez dyplomowanego lekarza, a w przypadku zaświadczeń dotyczących wyłącznie wzroku przez osobę uznaną przez właściwą władzę za odpowiednio wykwalifikowaną do wydawania tego typu zaświadczeń. Przy wydawaniu profesjonalnych opinii osoby te korzystają z pełnej niezależności,

d) częstotliwości przeprowadzania badań lekarskich i okresu ważności zaświadczeń lekarskich,

e) prawa do poddania się powtórnemu badaniu lekarskiemu przeprowadzonemu przez drugiego niezależnego lekarza w przypadku, gdy danemu rybakowi odmówiono wydania zaświadczenia lub nałożono na niego ograniczenia zakresu wykonywanej pracy, oraz

f) innych istotnych wymagań.

Artykuł 12

Jako uzupełnienie do wymogów wymienionych w artykułach 10 i 11, na statkach rybackich o długości co najmniej 24 metrów lub pozostających zazwyczaj na morzu przez dłużej niż 3 dni:

1. Zaświadczenie lekarskie rybaka powinno zawierać co najmniej następujące informacje:

a) stan wzroku i słuchu danego rybaka oceniany jest jako odpowiedni do wykonywania przez niego obowiązków na statku, oraz

b) rybak nie cierpi na żadną dolegliwość, która podczas wykonywania pracy na morzu może ulec zaostrzeniu lub skutkować niezdolnością rybaka do służby lub zagrażać bezpieczeństwu lub zdrowiu innych osób na statku.

2. Zaświadczenie lekarskie jest ważne maksymalnie przez okres dwóch lat, chyba że rybak nie ukończył 18 lat – wtedy maksymalny okres ważności zaświadczenia wynosi jeden rok.

3. Jeżeli okres ważności zaświadczenia upłynie podczas pobytu rybaka na morzu, zaświadczenie zachowuje ważność do końca takiego rejsu.

CZĘŚĆ IV. WARUNKI SŁUŻBY

OBSADA I GODZINY ODPOCZYNKU

Artykuł 13

Każdy Członek przyjmuje przepisy ustawowe, wykonawcze lub inne środki, które nakładają na właścicieli statków rybackich pływających pod banderami państw Członków następujące wymagania:

a) liczebność załóg statków jest dostateczna i zapewnia bezpieczną nawigację i eksploatację statku dowodzonego przez wykwalifikowanego szypra, oraz

b) rybacy mają zapewniony regularny odpoczynek, wystarczająco długi, żeby zagwarantować ich bezpieczeństwo i zdrowie.

Artykuł 14

1. Jako uzupełnienie wymogów określonych w Artykule 13, właściwa władza ustala:

a) dla statków o długości co najmniej 24 metrów – minimalną liczbę członków załogi umożliwiającą bezpieczną nawigację, określając wymaganą liczbę i kwalifikacje rybaków;

b) minimalną liczbę godzin odpoczynku rybaków w przypadku statków pozostających na morzu ponad trzy dni, bez względu na ich wielkość, po konsultacji i w celu ograniczenia zmęczenia. Minimalna liczba godzin odpoczynku wynosić będzie nie mniej niż:

(i) dziesięć godzin w ciągu doby oraz

(ii) 77 godzin w ciągu tygodnia.

2. Właściwa władza może zezwolić, z określonych i ograniczonych powodów, na zastosowanie tymczasowych wyjątków od limitów określonych w ustępie 1 litera b) niniejszego artykułu. W takich okolicznościach rybacy jednak jak najszybciej skorzystają z dodatkowych okresów odpoczynku.

3. Właściwa władza może, po konsultacjach, określić wymogi alternatywne wobec wymogów przedstawionych w ustępie 1 i 2 niniejszego artykułu. Takie alternatywne wymogi muszą być jednak równoważne i nie mogą zagrażać zdrowiu i bezpieczeństwu rybaków.

4. Żaden przepis niniejszego artykułu nie będzie uznany za naruszenie prawa szypra statku do wymagania od rybaków, by pracowali w dowolnych godzinach, aby zapewnić bezpośrednie bezpieczeństwo statku, osób na pokładzie lub połowu, lub też w celu udzielania pomocy innym łodziom, statkom lub osobom znajdującym się w stanie zagrożenia na morzu. Zgodnie z powyższym szyper może zawiesić harmonogram godzin odpoczynku i zażądać od rybaków wykonania niezbędnych prac w dowolnych godzinach do momentu przywrócenia normalnej sytuacji. Możliwie jak najszybciej po przywróceniu normalnej sytuacji szyper zapewnia właściwy okres odpoczynku rybakom, którzy wykonywali pracę w czasie przewidzianym na swój odpoczynek.

LISTA ZAŁOGI

Artykuł 15

Każdy statek rybacki ma listę załogi, której egzemplarz przedkłada się upoważnionym osobom na lądzie do zatwierdzenia przed wypłynięciem statku lub przekazuje na ląd niezwłocznie po odpłynięciu statku. Właściwa władza określa komu i kiedy, a także dla jakiego celu lub celów należy takie informacje przedstawić.

UMOWA RYBAKA O PRACĘ

Artykuł 16

Każdy Członek przyjmuje przepisy ustawowe, wykonawcze lub inne środki:

a) na mocy których wymaga, żeby rybacy zatrudnieni na statkach pływających pod jego banderą objęci byli ochroną w postaci umowy o pracę zawartej w formie dla nich zrozumiałej oraz zgodnej z postanowieniami niniejszej Konwencji; oraz

b) dokładnie określające minimum informacji, które mają być zawarte w umowach rybaków o pracę zgodnie z postanowieniami zawartymi w Załączniku II.

Artykuł 17

Każdy Członek przyjmuje przepisy ustawowe, wykonawcze lub inne środki dotyczące:

a) procedur, które zapewniają rybakowi możliwość weryfikacji warunków jego umowy o pracę przed jej zawarciem i zasięgania porad na ten temat;

b) w stosownych przypadkach prowadzenia rejestru dotyczącego pracy rybaka w ramach takiej umowy;

c) środków rozstrzygania sporów związanych z umową rybaka o pracę.

Artykuł 18

Umowa rybaka o pracę, której kopię otrzymuje rybak, jest przechowywana na pokładzie statku i jest dostępna dla rybaka oraz, zgodnie z prawem krajowym i praktyką, dla innych zainteresowanych stron na ich wniosek.

Artykuł 19

Artykuły od 16 do 18 oraz Załącznik II nie mają zastosowania do właściciela statku rybackiego, który również samodzielnie eksploatuje statek.

Artykuł 20

Właściciel statku rybackiego ma obowiązek zapewnić, by każdy rybak posiadał umowę o pracę, która została sporządzona na piśmie i podpisana zarówno przez rybaka, jak i przez właściciela statku rybackiego lub upoważnionego przedstawiciela właściciela statku rybackiego (zaś w przypadkach, kiedy rybacy nie są zatrudniani lub zaangażowani do pracy przez właściciela statku rybackiego, właściciel statku rybackiego ma obowiązek posiadać dowód zawarcia umowy lub podobnego porozumienia), oraz która zapewnia godziwe warunki pracy i życia na statku, zgodnie z wymogami niniejszej Konwencji.

REPATRIACJA

Artykuł 21

1. Członkowie zapewniają, że rybacy na statku rybackim pływającym pod ich banderą i wpływającym do zagranicznego portu są uprawnieni do repatriacji w przypadku wygaśnięcia umowy o pracę lub wypowiedzenia jej z uzasadnionych powodów przez rybaka lub przez właściciela statku, lub też w przypadku, gdy rybak nie jest w stanie dalej wypełniać swoich obowiązków wymaganych na mocy umowy o pracę, bądź gdy nie można od niego oczekiwać, że będzie je wypełniał w określonych okolicznościach. Ma to również zastosowanie do rybaków z takiego statku, którzy są z tego samego powodu przenoszeni ze statku do portu zagranicznego.

2. Koszt repatriacji, o której mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu ponosi właściciel statku rybackiego, chyba że ustalono, zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub

innymi środkami krajowymi, że rybak poważnie naruszył obowiązki wynikające z umowy o pracę.

3. Członkowie określą w drodze przepisów ustawowych, wykonawczych lub innych środków okoliczności, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, upoważniające rybaka do repatriacji, maksymalną długość okresów służby na pokładzie, po których rybak ma prawo do repatriacji oraz miejsc, do których rybak może być repatriowany.

4. Jeśli właściciel statku rybackiego nie zapewni repatriacji, o której mowa w niniejszym artykule, Członek, pod którego banderą pływa statek ma obowiązek zorganizować repatriację danego rybaka i jest uprawniony do odzyskania poniesionych z tego tytułu kosztów od właściciela statku rybackiego.

5. Krajowe przepisy ustawowe i wykonawcze nie naruszają prawa właściciela statku rybackiego do odzyskania kosztów repatriacji na podstawie ustaleń umownych z osobami trzecimi.

REKRUTACJA I POŚREDNICTWO PRACY

Artykuł 22

Rekrutacja i pośrednictwo pracy rybaków

1. Każdy Członek posiadający służby publiczne zajmujące się rekrutacją i pośrednictwem pracy rybaków zapewnia, żeby służby te stanowiły część składową publicznych służb zatrudnienia dla wszystkich pracowników i pracodawców lub były z nimi skoordynowane.

2. Prywatne służby prowadzące rekrutację i pośrednictwo pracy rybaków, które działają na terytorium Członka, mają obowiązek przestrzegania standardowego systemu licencjonowania lub certyfikacji lub innej formy uregulowania prawnego, która zostanie ustalona, utrzymana lub zmodyfikowana dopiero po przeprowadzeniu konsultacji.

3. Każdy Członek za pomocą przepisów ustawowych, wykonawczych lub innych środków:

a) zabrania służbom zajmującym się rekrutacją i pośrednictwem pracy stosowania środków, mechanizmów lub list mających na celu uniemożliwianie rybakom podjęcia pracy lub zniechęcanie ich do tego;

b) wymaga, by rybak nie ponosił, pośrednio ani bezpośrednio, w całości ani w części, kosztów ani innych opłat z tytułu rekrutacji lub pośrednictwa pracy;

c) określa warunki, na jakich licencja, certyfikat lub podobna autoryzacja prywatnych służb zajmujących się rekrutacją lub zatrudnieniem mogą być zawieszone lub wycofane w przypadku naruszenia stosownych przepisów ustawowych lub wykonawczych a także określa warunki, na jakich mogą działać prywatne służby zajmujące się rekrutacją i zatrudnieniem.

Prywatne biura pośrednictwa pracy

4. Członek który ratyfikował Konwencję Nr 181 dotyczącą prywatnych biur pośrednictwa pracy z 1997 roku może delegować pewne obowiązki wynikające z niniejszej Konwencji do prywatnych biur pośrednictwa pracy świadczących usługi, o których mowa w Artykule 1

ustęp 1 litera b) Konwencji Nr 181. Obowiązki każdego takiego prywatnego biura pośrednictwa pracy oraz właściciela statku rybackiego, który pełni rolę „pracodawcy użytkownika" dla potrzeb tej konwencji, są określone i delegowane w sposób przewidziany w Artykule 12 Konwencji Nr 181. Taki Członek przyjmuje przepisy ustawowe, wykonawcze lub inne środki mające na celu zapewnienie, że żadne delegowanie odpowiednich obowiązków do prywatnych biur pośrednictwa pracy świadczących usługi oraz „pracodawcy użytkownika" na mocy niniejszej Konwencji nie uniemożliwi rybakowi domagania się prawa zastawu na statku rybackim.

5. Z zastrzeżeniem przepisów ustępu 4 właściciel statku ponosi odpowiedzialność w przypadku, gdy prywatne biuro pośrednictwa pracy nie dopełni swoich obowiązków wobec rybaka, w stosunku do którego, w kontekście Konwencji Nr 181 dotyczącej prywatnych biur pośrednictwa pracy z 1997 roku, właściciel statku pełni rolę „pracodawcy użytkownika".

6. W żadnym razie niniejsza Konwencja nie nakłada na Członka obowiązku umożliwienia działania w jego sektorze rybołówstwa prywatnym biurom pośrednictwa pracy, o których mowa w ustępie 4 niniejszego artykułu.

WYNAGRODZENIE RYBAKÓW

Artykuł 23

Każdy Członek, po przeprowadzeniu konsultacji, przyjmuje przepisy ustawowe, wykonawcze lub inne środki gwarantujące, żeby rybacy, którzy otrzymują pensję, mieli zapewnioną wypłatę wynagrodzenia co miesiąc lub w innych regularnych odstępach czasu.

Artykuł 24

Każdy Członek wymaga, żeby wszyscy rybacy pracujący na statkach rybackich mieli możliwość bezpłatnego przesyłania całości lub części otrzymanych wynagrodzeń, w tym zaliczek, rodzinom.

CZĘŚĆ V. ZAKWATEROWANIE I WYŻYWIENIE

Artykuł 25

Każdy Członek przyjmuje przepisy ustawowe, wykonawcze lub inne środki dotyczące zakwaterowania, wyżywienia i wody pitnej na statku w odniesieniu do statków rybackich pływających pod jego banderą.

Artykuł 26

Każdy Członek przyjmuje przepisy ustawowe, wykonawcze lub inne środki, na mocy których wymaga, żeby pomieszczenia załogi na statku rybackim pływającym pod jego banderą miały właściwe wymiary i odznaczały się odpowiednią jakością oraz były odpowiednio wyposażone na potrzeby obsługi statku i pod kątem czasu pobytu rybaków na jego pokładzie. W stosownych przypadkach środki takie dotyczą w szczególności następujących kwestii:

a) zatwierdzania planów budowy lub modyfikacji statków rybackich pod kątem zakwaterowania załogi;

b) zachowania odpowiednich warunków higieny, ogólnego bezpieczeństwa, zdrowia i wygody w pomieszczeniach załogi i kambuzie;

c) wentylacji, ogrzewania, chłodzenia i oświetlenia;

d) ograniczenia nadmiernego hałasu i drgań;

e) lokalizacji, wymiarów, materiałów konstrukcyjnych, urządzenia i wyposażenia kajut, mes i innych pomieszczeń załogi;

f) urządzeń sanitarnych, w tym toalet i umywalni oraz wystarczającej ilości ciepłej i zimnej wody; oraz

g) procedur reagowania na skargi dotyczące zakwaterowania niespełniającego wymogów niniejszej Konwencji.

Artykuł 27

Każdy Członek przyjmuje przepisy ustawowe, wykonawcze lub inne środki, na mocy których wymaga się, żeby:

a) żywność przewożona i podawana na statku miała odpowiednią wartość odżywczą i jakość oraz podawana była w odpowiedniej ilości;

b) woda pitna była odpowiedniej jakości oraz była podawana w odpowiedniej ilości;

c) właściciel statku zapewniał rybakowi żywność i wodę bezpłatnie. Jednakże na mocy krajowych przepisów ustawowych i wykonawczych koszt można odzyskać jako koszt operacyjny, jeżeli tak stanowi układ zbiorowy regulujący udziałowy system wynagradzania lub umowa rybaka o pracę.

Artykuł 28

1. Przepisy ustawowe, wykonawcze lub inne środki, które Członek ma przyjąć zgodnie z Artykułami od 25 do 27 skutkują pełnym wejściem w życie Załącznika III dotyczącego zakwaterowania na statku rybackim. Załącznik III może zostać zmieniony w sposób przewidziany w Artykule 45.

2. Członek, który nie ma możliwości przyjęcia przepisów Załącznika III może, po konsultacji, przyjąć w swoich przepisach ustawowych i wykonawczych lub innych środkach przepisy zasadniczo równoważne z postanowieniami Załącznika III, z wyjątkiem przepisów dotyczących Artykułu 27.

CZĘŚĆ VI. OPIEKA MEDYCZNA, OCHRONA ZDROWIA I ZABEZPIECZENIE SPOŁECZNE

OPIEKA MEDYCZNA

Artykuł 29

Każdy Członek przyjmuje przepisy ustawowe, wykonawcze lub inne środki, na mocy których wymaga się żeby:

a) statki rybackie miały na pokładzie odpowiednie wyposażenie medyczne i środki lecznicze na potrzeby danego statku, z uwzględnieniem liczby rybaków na pokładzie, obszaru działania i długości rejsu;

b) statki rybackie miały na pokładzie co najmniej jednego rybaka, który ma kwalifikacje lub został przeszkolony do udzielania pierwszej pomocy i innych form pomocy medycznej oraz który ma wiedzę konieczną do wykorzystania wyposażenia medycznego i środków leczniczych na danym statku, z uwzględnieniem liczby rybaków na pokładzie, obszaru działania i długości rejsu;

c) wyposażenie medyczne i środki lecznicze znajdujące się na pokładzie opatrzone były instrukcjami lub innymi informacjami w języku i formie zrozumiałej dla rybaka lub rybaków, o których mowa w literze b);

d) statki rybackie wyposażone były w urządzenia do komunikacji radiowej lub satelitarnej z osobami lub służbami na lądzie, które mogą służyć pomocą medyczną, biorąc pod uwagę obszar działania i długość rejsu; oraz

e) rybacy mieli prawo do opieki medycznej na lądzie oraz do szybkiego transportu na ląd w celu leczenia w przypadku poważnych obrażeń lub choroby.

Artykuł 30

W przypadku statków rybackich o długości 24 metrów i większej, uwzględniając liczbę rybaków na pokładzie, obszar działania i długość rejsu, każdy Członek przyjmuje przepisy ustawowe, wykonawcze lub inne środki, na mocy których wymaga się, żeby:

a) właściwa władza określiła wyposażenie medyczne i środki lecznicze, które mają znajdować się na pokładzie;

b) wyposażenie medyczne i środki lecznicze znajdujące się na pokładzie były odpowiednio przechowywane i sprawdzane przez odpowiedzialne osoby wyznaczone lub zatwierdzone przez właściwą władzę w regularnych odstępach czasu określonych przez właściwą władzę;

c) statki miały na pokładzie poradnik medyczny przyjęty lub zatwierdzony przez właściwą władzę, lub najnowsze wydanie „International Medical Guide for Ships" (Międzynarodowego Przewodnika Medycznego dla Statków);

d) statki miały dostęp do ustalonego z góry radiowego lub satelitarnego systemu poradnictwa medycznego dla statków przebywających na morzu, obejmującego poradnictwo specjalistyczne, dostępnego przez całą dobę;

e) statki posiadały na pokładzie listę stacji radiowych lub satelitarnych umożliwiających korzystanie z porad medycznych; oraz

f) opieka medyczna świadczona w trakcie pobytu rybaka na pokładzie lub w zagranicznym porcie była bezpłatna, w zakresie zgodnym z krajowym prawem oraz praktyką Członka.

BEZPIECZEŃSTWO I HIGIENA PRACY ORAZ ZAPOBIEGANIE WYPADKOM

Artykuł 31

Każdy Członek przyjmuje przepisy ustawowe, wykonawcze lub inne środki dotyczące:

a) zapobiegania wypadkom przy pracy, chorobom zawodowym i zagrożeniom związanym z pracą na statkach rybackich, w tym oceny ryzyka, zarządzania ryzykiem, szkolenia i instruowania dla rybaków na statku;

b) szkolenia rybaków w zakresie obsługi narzędzi połowowych, z których będą korzystać, oraz wiedzy na temat czynności połowowych, które będą wykonywali;

c) obowiązków odpowiedniego uwzględniania bezpieczeństwa i zdrowia rybaków poniżej 18 roku życia przez właścicieli statków, rybaków i inne właściwe osoby;

d) zgłaszania wypadków mających miejsce na statkach rybackich pływających pod ich banderą i prowadzenia dochodzeń w sprawie takich wypadków; oraz

e) tworzenia wspólnych komisji do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy, lub, po przeprowadzeniu konsultacji, innych odpowiednich organów.

Artykuł 32

1. Wymogi określone w niniejszym artykule mają zastosowanie do statków rybackich o długości 24 metrów i większej pozostających zazwyczaj na morzu dłużej niż trzy dni oraz, po konsultacjach, do innych statków, uwzględniając liczbę rybaków na pokładzie, obszar działania i długość rejsu.

2. Właściwa władza:

a) po przeprowadzeniu konsultacji wprowadza wymóg, by właściciel statku ustanowił, zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi, układami zbiorowymi oraz praktyką, procedury obowiązujące na statku, mające na celu zapobieganie wypadkom przy pracy, urazom i chorobom, biorąc pod uwagę szczególne zagrożenia i czynniki ryzyka wynikające z pracy na danym statku rybackim;

b) wymaga, żeby właścicielom statków rybackich, szyprom, rybakom i innym właściwym osobom zapewniono wystarczające i odpowiednie wskazówki, materiały szkoleniowe lub inne stosowne informacje na temat sposobu oceny ryzyka związanego z bezpieczeństwem i zdrowiem na pokładzie statku rybackiego i zarządzania takim ryzykiem.

3. Właściciele statków rybackich:

a) zapewniają, że każdy rybak na statku jest wyposażony w odpowiednią odzież ochronną i wyposażenie ochronne;

b) zapewniają podstawowe szkolenie każdego rybaka w zakresie bezpieczeństwa, zatwierdzone przez właściwą władzę; właściwa władza może udzielić pisemnego zwolnienia z tego wymogu w odniesieniu do rybaków, którzy wykażą się odpowiednią wiedzą i doświadczeniem;

c) zapewniają, żeby rybacy byli w wystarczającym i odpowiednim stopniu zaznajomieni z wyposażeniem i jego obsługą, w tym właściwymi środkami bezpieczeństwa, przed wykorzystaniem sprzętu lub udziałem w takiej obsłudze.

Artykuł 33

W razie potrzeby ocena ryzyka w odniesieniu do połowów jest przeprowadzana z udziałem rybaków lub ich przedstawicieli.

ZABEZPIECZENIE SPOŁECZNE

Artykuł 34

Każdy Członek zapewnia, że rybacy zamieszkujący normalnie na jego terytorium oraz osoby pozostające na ich utrzymaniu, w zakresie przewidzianym prawem krajowym, uprawnieni są do korzystania z ochrony w ramach zabezpieczenia społecznego na warunkach nie mniej korzystnych niż warunki mające zastosowanie do innych pracowników, zarówno osób zatrudnionych, jak i samozatrudnionych, zamieszkujących na tym terytorium.

Artykuł 35

Każdy Członek podejmuje, stosownie do warunków występujących w danym kraju, kroki mające na celu osiągnięcie coraz bardziej wszechstronnej ochrony w ramach zabezpieczenia społecznego wobec rybaków zamieszkujących na jego terytorium.

Artykuł 36

Członkowie współpracują między sobą w oparciu o porozumienia dwustronne lub wielostronne lub inne ustalenia, zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub innymi środkami krajowymi:

a) w celu osiągnięcia coraz bardziej wszechstronnego zabezpieczenia społecznego rybaków, uwzględniając zasadę równego traktowania niezależnie od narodowości;

b) w celu zapewnienia zachowania praw do zabezpieczenia społecznego, które zostały uzyskane lub są uzyskiwane przez wszystkich rybaków niezależnie od miejsca zamieszkania.

Artykuł 37

Z zastrzeżeniem podziału obowiązków w Artykułach 34, 35 i 36, Członkowie mogą określić za pomocą porozumień dwustronnych i wielostronnych oraz przepisów przyjętych w ramach regionalnych organizacji integracji gospodarczej inne zasady związane z ustawodawstwem w zakresie zabezpieczenia społecznego, którym podlegają rybacy.

OCHRONA W RAZIE CHOROBY, USZKODZENIA CIAŁA LUB ŚMIERCI W ZWIĄZKU Z WYKONYWANĄ PRACĄ

Artykuł 38

1. Każdy Członek podejmuje działania na rzecz zapewnienia rybakom ochrony zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub praktyką w razie choroby, uszkodzenia ciała lub śmierci w związku z wykonywaną pracą.

2. W przypadku uszkodzenia ciała w wyniku wypadku przy pracy lub choroby zawodowej rybak ma dostęp do:

a) właściwej opieki medycznej, oraz

b) odpowiedniego odszkodowania zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi.

3. Biorąc pod uwagę charakterystykę sektora rybołówstwa, ochrona, o której mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, może być zapewniana poprzez:

a) system ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej właściciela statku rybackiego lub

b) obowiązkowe ubezpieczenie, rekompensaty pracownicze lub inne systemy.

Artykuł 39

1. W razie braku przepisów krajowych dotyczących rybaków każdy Członek przyjmuje przepisy ustawowe, wykonawcze lub inne środki w celu zagwarantowania odpowiedzialności właścicieli statków rybackich za zapewnienie rybakom na statkach pływających pod jego banderą ochrony zdrowotnej i opieki medycznej w czasie zatrudnienia, zaangażowania lub pracy na statku na morzu lub w porcie zagranicznym. Tego rodzaju przepisy ustawowe, wykonawcze lub inne środki zapewniają odpowiedzialność właścicieli statków rybackich za pokrycie wydatków na opiekę medyczną, w tym właściwą pomoc materialną i wsparcie, podczas leczenia medycznego w innym kraju do czasu powrotu rybaka do kraju macierzystego.

2. Krajowe przepisy ustawodawcze lub wykonawcze mogą zezwalać na wyłączenie odpowiedzialności właściciela statku rybackiego, jeśli uszkodzenie ciała nastąpiło w innych okolicznościach niż podczas zatrudnienia na statku, lub choroba albo kalectwo były ukrywane przy zatrudnianiu, bądź uszkodzenie ciała lub choroba wynikały z umyślnej winy rybaka.

CZĘŚĆ VII. PRZESTRZEGANIE I EGZEKWOWANIE

Artykuł 40

Każdy Członek skutecznie sprawuje swoją jurysdykcję i kontrolę nad statkiem pływającym pod jego banderą przez ustanowienie systemu zapewniającego przestrzeganie wymogów niniejszej Konwencji, w tym, jeśli to właściwe, wymogów inspekcji, sprawozdawczości, monitorowania, procedur skargowych, odpowiednich kar i środków naprawczych zgodnie z krajowymi przepisami ustawodawczymi i wykonawczymi.

Artykuł 41

1. Członkowie wymagają, żeby statki rybackie pozostające na morzu przez dłużej niż trzy dni, które:

a) mają co najmniej 24 metrów długości, lub

b) zwykle przebywają w odległości przekraczającej 200 mil morskich od brzegu państwa bandery statku lub poza obrębem jego szelfu kontynentalnego, w zależności od tego, która z odległości od linii brzegowej jest większa,

posiadały ważny dokument wystawiony przez właściwą władzę, potwierdzający, że statek został poddany kontroli właściwej władzy lub w jej imieniu pod kątem przestrzegania przepisów niniejszej Konwencji w odniesieniu do warunków życia i pracy.

2. Okres ważności takiego dokumentu może się zbiegać z okresem ważności krajowego lub międzynarodowego certyfikatu bezpieczeństwa statku rybackiego, jednak nie może przekraczać pięciu lat.

Artykuł 42

1. Właściwa władza mianuje wystarczającą liczbę wykwalifikowanych inspektorów wypełniających jej obowiązki zgodnie z Artykułem 41.

2. Na potrzeby ustanowienia efektywnego systemu kontroli warunków życia i pracy na pokładzie statków rybackich Członek może, jeśli to właściwe, upoważnić instytucje publiczne lub inne organizacje, które uzna za kompetentne i niezależne, do przeprowadzenia kontroli i wystawiania dokumentów. We wszystkich przypadkach Członek ponosi pełną odpowiedzialność za kontrole i wystawianie stosownych dokumentów dotyczących warunków życia i pracy rybaków na statkach rybackich pływających pod jego banderą.

Artykuł 43

1. Członek, do którego wpłynęła skarga lub dowody świadczące o tym, że statek rybacki pływający pod jego banderą nie spełnia wymogów niniejszej Konwencji, podejmuje kroki konieczne do zbadania sprawy i zapewnia zastosowanie środków naprawczych w odniesieniu do wszelkich wykrytych nieprawidłowości.

2. Jeśli do Członka, w którego porcie statek rybacki przebywa w normalnym trybie prowadzenia działalności lub z przyczyn operacyjnych, wpłynie skarga lub dowody świadczące o tym, że statek rybacki pływający pod jego banderą nie spełnia wymogów niniejszej Konwencji, może on sporządzić sprawozdanie dla rządu państwa, pod którego banderą pływa statek, z kopią dla Dyrektora Generalnego Międzynarodowego Biura Pracy oraz podjąć środki konieczne do poprawienia wszelkich warunków na statku, które stanowią wyraźne zagrożenie dla bezpieczeństwa lub zdrowia.

3. Podejmując środki, o których mowa w ustępie 2 niniejszego artykułu, Członek niezwłocznie zawiadamia najbliższego przedstawiciela państwa, pod którego banderą pływa statek i w miarę możliwości zapewnia obecność takiego przedstawiciela. Członek nie zatrzymuje lub nie opóźnia statku z nieuzasadnionych przyczyn.

4. Na potrzeby niniejszego artykułu skargę może złożyć rybak, organ zawodowy, stowarzyszenie, związek zawodowy lub ogólnie dowolna osoba zainteresowana bezpieczeństwem statku, w tym bezpieczeństwem lub zagrożeniem dla zdrowia rybaków znajdujących się na pokładzie.

5. Niniejszy artykuł nie stosuje się do skarg, które Członek uzna za wyraźnie nieuzasadnione.

Artykuł 44

Każdy Członek stosuje niniejszą Konwencję w sposób zapewniający brak bardziej uprzywilejowanego traktowania statków rybackich pływających pod banderą państwa, które nie ratyfikowało niniejszej Konwencji niż statków rybackich pływających pod banderą Członka, który niniejszą Konwencję ratyfikował.

CZĘŚĆ VIII. POPRAWKI DO ZAŁĄCZNIKÓW I, II ORAZ III

Artykuł 45

1. Zgodnie z odpowiednimi postanowieniami niniejszej Konwencji, Międzynarodowa Konferencja Pracy może zmieniać Załączniki I, II i III. Rada Administracyjna

Międzynarodowego Biura Pracy może umieścić daną kwestię w porządku obrad Konferencji w przypadku propozycji takich poprawek określonych w ramach trójstronnego spotkania ekspertów. Decyzja o przyjęciu poprawek wymaga większości dwóch trzecich głosów oddanych przez delegatów obecnych na Konferencji, w tym co najmniej połowę Członków, którzy ratyfikowali niniejszą Konwencję.

2. Wszelkie poprawki przyjęte zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu wchodzą w życie sześć miesięcy po dacie ich przyjęcia w przypadku każdego Członka, który ratyfikował niniejszą Konwencję, chyba że taki Członek złożył pisemne zawiadomienie na ręce Dyrektora Generalnego Międzynarodowego Biura Pracy, że w przypadku tego Członka poprawka nie wejdzie w życie lub wejdzie w życie w późniejszym terminie po przedstawieniu kolejnego pisemnego zawiadomienia.

CZĘŚĆ IX. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 46

Niniejsza Konwencja rewiduje Konwencję Nr 112 dotyczącą najniższego wieku dopuszczania do pracy w rybołówstwie z 1959 roku, Konwencję Nr 113 dotyczącą badania lekarskiego rybaków z 1959 roku, Konwencję Nr 114 dotyczącą umowy o pracę rybaków z 1959 roku oraz Konwencję Nr 126 dotyczącą pomieszczeń załogi na statkach rybackich z 1966 roku.

Artykuł 47

Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy jest informowany o formalnych ratyfikacjach niniejszej Konwencji w celu ich zarejestrowania.

Artykuł 48

1. Niniejsza Konwencja obowiązuje tylko tych Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy, których ratyfikacje zostały zarejestrowane przez Dyrektora Generalnego.
2. Wchodzi ona w życie po upływie 12 miesięcy od daty zarejestrowania przez Dyrektora Generalnego ratyfikacji niniejszej Konwencji przez dziesięciu Członków, z których co najmniej ośmiu posiada dostęp do morza.
3. Następnie niniejsza Konwencja wchodzi w życie dla każdego Członka po upływie 12 miesięcy od daty zarejestrowania jego ratyfikacji.

Artykuł 49

1. Członek, który ratyfikował niniejszą Konwencję, może ją wypowiedzieć po upływie dziesięciu lat od daty początkowego jej wejścia w życie aktem przekazanym Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy i przez niego zarejestrowanym. Wypowiedzenie to nabierze mocy dopiero po upływie jednego roku od daty jego zarejestrowania.

2. Każdy Członek, który ratyfikował niniejszą Konwencję, a który w ciągu jednego roku po upływie dziesięcioletniego okresu wymienionego w poprzednim ustępie nie skorzystał z prawa wypowiedzenia przewidzianego w niniejszym Artykule, będzie związany postanowieniami niniejszej Konwencji na nowy okres dziesięciu lat i następnie będzie mógł ją wypowiedzieć po upływie każdego okresu dziesięciu lat z zachowaniem warunków przewidzianych w niniejszym Artykule.

Artykuł 50

1. Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy zawiadamia wszystkich Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy o zarejestrowaniu wszelkich ratyfikacji, deklaracji i aktów wypowiedzenia przekazanych mu przez Członków Organizacji.

2. Zawiadamiając Członków Organizacji o zarejestrowaniu ostatniej zgłoszonej mu ratyfikacji wymaganej do wejścia Konwencji w życie, Dyrektor Generalny zwróci uwagę Członków Organizacji na datę wejścia w życie niniejszej Konwencji.

Artykuł 51

Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy udziela Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych w celu zarejestrowania, zgodnie z Artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych, wyczerpujących informacji o wszystkich ratyfikacjach, deklaracjach i aktach wypowiedzenia, które zarejestrował zgodnie z postanowieniami poprzednich Artykułów.

Artykuł 52

Rada Administracyjna Międzynarodowego Biura Pracy, w każdym przypadku, gdy uzna to za potrzebne, przedstawia Konferencji Ogólnej sprawozdanie ze stosowania niniejszej Konwencji i rozpatruje, czy należy wpisać na porządek dzienny Konferencji sprawę całkowitej lub częściowej jej rewizji, uwzględniając również postanowienia Artykułu 45.

Artykuł 53

1. W razie przyjęcia przez Konferencję nowej konwencji wprowadzającej całkowitą lub częściową rewizję niniejszej Konwencji i o ile nowa konwencja nie stanowi inaczej:

a) ratyfikacja przez Członka nowej konwencji wprowadzającej rewizję spowoduje z mocy samego prawa, bez względu na postanowienia Artykułu 49 powyżej, natychmiastowe wypowiedzenie niniejszej Konwencji z zastrzeżeniem, że nowa konwencja wprowadzająca rewizję wejdzie w życie;

b) począwszy od daty wejścia w życie nowej konwencji rewidującej, niniejsza Konwencja przestanie być otwarta do ratyfikacji przez Członków.

2. Niniejsza Konwencja pozostanie w każdym razie w mocy w swej aktualnej formie i treści dla tych Członków którzy ją ratyfikowali, a nie ratyfikowali konwencji rewidującej.

Artykuł 54

Teksty angielski i francuski niniejszej Konwencji są jednakowo autentyczne.

ZAŁĄCZNIK I

RÓWNOWAŻNOŚĆ POMIARU

Na potrzeby niniejszej Konwencji, w przypadku gdy właściwa władza po konsultacji zadecyduje o stosowaniu jako podstawy pomiarów długości całkowitej (LOA) a nie długości (L) statku:

a) długość całkowitą (LOA) równą 16,5 metra uznaje się za odpowiednik długości (L) równej 15 metrów;

b) długość całkowitą (LOA) równą 26,5 metra uznaje się za odpowiednik długości (L) równej 24 metry;

c) długość całkowitą (LOA) równą 50 metrów uznaje się za odpowiednik długości (L) równej 45 metrów.

ZAŁĄCZNIK II

UMOWA RYBAKA O PRACĘ

Umowa rybaka o pracę zawiera następujące informacje, chyba że określone informacje zostaną uznane za zbędne ze względu na fakt, iż daną kwestię regulują w inny sposób krajowe przepisy ustawowe lub wykonawcze albo, w stosowanych przypadkach, układy zbiorowe pracy:

a) nazwisko i imiona rybaka, data urodzenia lub wiek a także miejsce urodzenia;

b) miejsce i data zawarcia umowy;

c) nazwę statku rybackiego lub statków rybackich oraz numer rejestracyjny statku/statków, na którym/których rybak zobowiązuje się podjąć pracę;

d) nazwę/nazwisko pracodawcy lub właściciela statku rybackiego lub innej strony umowy zawartej z rybakiem;

e) podróż lub podróże, jaka lub jakie nastąpią, o ile można to określić w chwili sporządzania umowy;

f) charakter, w jakim rybak jest zatrudniony lub zaangażowany;

g) jeśli to możliwe, miejsce i datę stawienia się rybaka na pokładzie w związku z rozpoczęciem pracy;

h) aprowizację rybaka, chyba że krajowe przepisy ustawowe lub wykonawcze przewidują inny system;

i) wysokość wynagrodzenia lub udziału oraz metodę obliczania takiego udziału, jeżeli wynagrodzenie ma się opierać na takiej zasadzie, lub wysokość wynagrodzenia i udziału oraz metoda obliczania takiego udziału, jeśli wynagrodzenie ma opierać się na obu połączonych zasadach, a także uzgodnione minimalne wynagrodzenie;

j) rozwiązanie umowy i warunki tego rozwiązania, to jest:

(i) jeżeli umowa została zawarta na czas określony - datę wygaśnięcia;

(ii) jeżeli umowa została zawarta na określony rejs - port przeznaczenia i czas, który musi upłynąć od momentu przybycia na miejsce do czasu zakończenia służby przez rybaka;

(iii) jeżeli umowa została zawarta na czas nieokreślony - warunki uprawniające każdą ze stron do jej rozwiązania oraz wymagany termin wypowiedzenia, pod warunkiem, że taki termin nie jest krótszy dla pracodawcy lub właściciela statku rybackiego albo innej strony umowy z rybakiem;

k) ochrona, która będzie obejmować rybaka w przypadku choroby, uszkodzenia ciała lub śmierci w związku z wykonywanymi obowiązkami;

l) wymiar płatnego urlopu corocznego lub w stosownych przypadkach sposób obliczenia urlopu;

m) zakres, w jakim rybak jest objęty ubezpieczeniem zdrowotnym i zabezpieczeniem społecznym oraz świadczenia przysługujące w stosownym przypadkach rybakowi ze strony pracodawcy, właściciela statku rybackiego lub innej strony umowy z rybakiem;

n) prawo rybaka do repatriacji;

o) w stosownych przypadkach odniesienie do układu zbiorowego;

p) najkrótsze dopuszczalne okresy odpoczynku zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub innymi środkami; oraz

q) inne informacje, które mogą być wymagane na mocy krajowych przepisów ustawowych i wykonawczych.

ZAŁĄCZNIK III

ZAKWATEROWANIE NA STATKU RYBACKIM

Postanowienia ogólne

1. Do celów niniejszego załącznika:

a) „nowy statek rybacki" oznacza statek, w przypadku którego:

(i) umowa w sprawie budowy bądź przebudowy została zawarta w dniu lub po dacie wejścia w życie Konwencji w stosunku do zainteresowanego Członka; lub

(ii) umowa w sprawie budowy bądź przebudowy została zawarta przed datą wejścia w życie Konwencji w stosunku do zainteresowanego Członka i zostaje zrealizowana co najmniej trzy lata po tej dacie; lub

(iii) przy braku umowy w sprawie budowy, w dniu lub po dacie wejścia w życie Konwencji dotyczącej zainteresowanego Członka:

– położona jest stępka lub

– rozpoczyna się budowa konkretnego statku, lub

– rozpoczął się montaż elementów, których masa stanowi co najmniej 50 ton lub 1% szacowanej masy wszystkich materiałów budowy, w zależności od tego, która z tych wielkości jest mniejsza;

b) „istniejący statek" oznacza statek, który nie jest nowym statkiem rybackim.

2. Poniższe postanowienia mają zastosowanie do wszystkich nowych pokładowych statków rybackich, z zastrzeżeniem wyłączeń wynikających z Artykułu 3 Konwencji. Właściwa władza może po uprzedniej konsultacji stosować również wymogi niniejszego załącznika w odniesieniu do istniejących statków, gdy i o tyle, o ile jest to uzasadnione i możliwe.

3. Właściwa władza może po uprzedniej konsultacji zezwolić na zmiany postanowień niniejszego załącznika w odniesieniu do statków rybackich przebywających zazwyczaj na morzu przez okres krótszy niż 24 godziny, w przypadku gdy rybacy nie mieszkają na statku w porcie. W przypadku takich statków właściwa władza zapewnia, że rybacy mają do dyspozycji odpowiednie pomieszczenia wypoczynkowe, sanitarne i przeznaczone do spożywania posiłków.

4. O wszelkich zmianach wprowadzonych przez Członka zgodnie z ustępem 3 niniejszego załącznika informuje się Międzynarodowe Biuro Pracy zgodnie z Artykułem 22 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy.

5. Wymogi dotyczące statków o długości co najmniej 24 metrów można stosować do statków o długości od 15 do 24 metrów, w przypadku gdy właściwa władza stwierdzi po przeprowadzeniu konsultacji zasadność i wykonalność takiego rozwiązania.

6. Rybacy pracujący na statkach rybackich, które nie mają odpowiednich pomieszczeń dla załogi ani pomieszczeń sanitarnych, otrzymują zakwaterowanie i dostęp do pomieszczeń na statku macierzystym.

7. Członkowie mogą rozszerzać wymogi niniejszego załącznika w odniesieniu do hałasu i drgań, wentylacji, ogrzewania i klimatyzacji oraz oświetlenia w zamkniętych miejscach pracy i miejscach wykorzystywanych do magazynowania, jeżeli po uprzedniej konsultacji

takie rozwiązanie zostanie uznane za odpowiednie i nie będzie wpływać niekorzystnie na warunki przetwarzania lub pracy lub jakość połowów.

8. Zastosowanie zgodnie z Artykułem 5 Konwencji tonażu brutto ogranicza się do następujących ustępów niniejszego załącznika: 14, 37, 38, 41, 43, 46, 49, 53, 55, 61, 64, 65 i 67. Jeśli właściwa władza po uprzedniej konsultacji zadecyduje o zastosowaniu tonażu brutto jako podstawy pomiaru dla tych celów:

a) tonaż brutto 75 GT uznaje się za ekwiwalent długości (L) 15 metrów lub długości całkowitej (LOA) 16,5 metra;

b) tonaż brutto 300 GT uznaje się za ekwiwalent długości (L) 24 metry lub długości całkowitej (LOA) 26,5 metra;

c) tonaż brutto 950 GT uznaje się za ekwiwalent długości (L) 45 metrów lub długości całkowitej (LOA) 50 metrów.

Planowanie i kontrola

9. Właściwa władza upewnia się każdorazowo w przypadku nowo wybudowanego statku lub przebudowy pomieszczeń załogi statku, czy statek ten spełnia wymogi niniejszego załącznika. Na tyle, na ile jest to możliwe, właściwa władza wymaga zachowania zgodności z postanowieniami niniejszego załącznika w przypadku istotnej przebudowy pomieszczeń załogi, a w przypadku statku, który zmienia banderę, pod którą pływa, na banderę Członka, wymaga zgodności z wymogami niniejszego załącznika, mającymi zastosowanie zgodnie z ustępem 2 niniejszego załącznika.

10. W przypadkach wymienionych w ustępie 9 niniejszego załącznika dla statków o długości co najmniej 24 metrów wymagane jest przedłożenie szczegółowych planów i informacji dotyczących zakwaterowania do zatwierdzenia przez właściwą władzę lub podmiot przez nią upoważniony.

11. W przypadku statków o długości co najmniej 24 metrów, gdy pomieszczenia załogi statku rybackiego zostały odbudowane lub w znaczny sposób zmienione, właściwa władza przeprowadza inspekcję pomieszczeń pod kątem ich zgodności z wymogami Konwencji, a w przypadku statku, który zmienia banderę, pod którą pływa, na banderę Członka, pod względem zgodności z wymogami niniejszego załącznika, które mają zastosowanie zgodnie z ustępem 2 niniejszego załącznika. Właściwa władza może według własnego uznania przeprowadzać dodatkowe inspekcje pomieszczeń załogi.

12. Gdy statek zmienia banderę, przestają stosować się do niego wszelkie wymogi alternatywne, jakie właściwa władza Członka, pod którego banderą statek wcześniej pływał, może przyjąć zgodnie z ustępami 15, 39, 47 lub 62 niniejszego załącznika.

Projekt i budowa

Wysokość pomieszczeń

13. Zapewnia się odpowiednią wysokość wszystkich pomieszczeń załogi. W przypadku miejsc, w których rybacy mają pozostawać w pozycji stojącej przez dłuższy okres, minimalna wysokość określana jest przez właściwą władzę.

14. W przypadku statków o długości co najmniej 24 metrów, minimalna dozwolona wysokość wszystkich pomieszczeń, w których konieczny jest pełny i swobodny ruch, nie może być mniejsza niż 200 cm.

15. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 14 właściwa władza może po uprzedniej konsultacji zadecydować o tym, że minimalna dozwolona wysokość nie będzie w żadnym miejscu lub części jakiegokolwiek miejsca mniejsza niż 190 cm w tych pomieszczeniach, w których właściwa władza upewni się, że jest to uzasadnione i nie będzie przyczyną utrudnień dla rybaków.

Otwory prowadzące do pomieszczeń i pomiędzy nimi

16. Kajuty nie mogą być połączone bezpośrednimi otworami z pomieszczeniami ładowni i maszynowni, z wyjątkiem wyjść ewakuacyjnych. W uzasadnionych i możliwych przypadkach unika się umieszczania bezpośrednich otworów łączących kambuzy, magazyny, suszarnie lub pomieszczenia sanitarne ogólnego użytku, o ile przepisy wyraźnie nie stanowią inaczej.

17. W przypadku statków o długości co najmniej 24 metrów między kajutami i ładowniami, maszynowniami lub kambuzami, magazynami, suszarniami lub pomieszczeniami sanitarnymi ogólnego użytku nie ma żadnych bezpośrednich przejść z wyjątkiem wyjść ewakuacyjnych; ta część grodzi oddzielająca tego rodzaju miejsca od kajut i grodzi zewnętrznych jest wykonana ze stali lub innego zatwierdzonego materiału oraz stanowi wodoszczelną i gazoszczelną przegrodę. Niniejsze postanowienie nie wyklucza możliwości umieszczenia pomieszczeń sanitarnych między dwoma kajutami.

Izolacja

18. Pomieszczenia załogi są odpowiednio izolowane; materiały wykorzystane do budowy grodzi wewnętrznych, paneli i pokryć, jak również podłóg i łączeń nadają się do takiego celu i sprzyjają zapewnieniu zdrowego otoczenia. We wszystkich pomieszczeniach załogi zapewnia się odpowiedni system odwadniający.

Inne

19. Stosowane są wszelkie użyteczne środki dla zabezpieczenia pomieszczeń załogi statków rybackich przed muchami i innymi owadami, zwłaszcza, jeśli statki te prowadzą połowy na obszarach, na których występuje duża liczba komarów.

20. Wszystkie pomieszczenia załogi posiadają niezbędne wyjścia awaryjne.

Hałas i drgania

21. Właściwa władza podejmuje działania w celu ograniczenia nadmiernego hałasu i drgań w pomieszczeniach załogi w miarę możliwości zgodnie ze stosownymi normami międzynarodowymi.

22. Dla statków o długości 24 metrów i większej właściwa władza przyjmuje w pomieszczeniach załogi normy hałasu i drgań, które zapewnią rybakom odpowiednią ochronę przed skutkami takiego hałasu i drgań, w tym przed skutkami zmęczenia spowodowanego hałasem i drganiami.

Wentylacja

23. Pomieszczenia załogi są wentylowane stosownie do warunków klimatycznych. System wentylacyjny zapewnia ciągły dopływ powietrza o odpowiednich parametrach zawsze, kiedy rybacy znajdują się na statku.

24. Stosowane są takie rozwiązania konstrukcyjne systemu wentylacji lub inne rozwiązania, aby chronić osoby niepalące przed dymem papierosowym.

25. Statki o długości co najmniej 24 metrów są wyposażone w system wentylacji pomieszczeń załogi, który jest sterowany w taki sposób, aby jakość powietrza pozostawała zadowalająca i zapewniony był wystarczający ruch powietrza we wszystkich warunkach pogodowych i klimatycznych. System wentylacyjny działa zawsze, gdy rybacy znajdują się na statku.

Ogrzewanie i klimatyzacja

26. Pomieszczenia załogi są odpowiednio ogrzewane stosownie do warunków klimatycznych.

27. Statki o długości co najmniej 24 metrów są odpowiednio ogrzewane za pośrednictwem stosownego systemu grzewczego, z wyjątkiem statków rybackich prowadzących połowy wyłącznie w klimacie tropikalnym. System grzewczy dostarcza ciepło w każdych warunkach w zależności od potrzeby i funkcjonuje podczas pobytu i pracy rybaków na pokładzie oraz wtedy, gdy wymagają tego warunki.

28. W przypadku statków o długości co najmniej 24 metrów, z wyjątkiem statków regularnie prowadzących połowy na obszarach, na których warunki klimatyczne i temperatura tego nie wymagają, zapewniona jest klimatyzacja pomieszczeń załogi, mostka kapitańskiego, kabiny radiowej oraz głównej sterowni.

Oświetlenie

29. Wszystkie pomieszczenia załogi posiadają odpowiednie oświetlenie.

30. Wszędzie tam, gdzie jest to możliwe, poza oświetleniem sztucznym pomieszczenia załogi są oświetlone światłem naturalnym. W przypadku kajut, do których dociera światło naturalne, zapewnia się środki chroniące przed nim.

31. Oprócz normalnego oświetlenia kajuty przy każdej koi znajduje się źródło światła umożliwiające czytanie.

32. W kajutach zapewnione jest oświetlenie awaryjne.

33. Jeżeli statek nie jest wyposażony w awaryjne oświetlenie w mesach, korytarzach i innych miejscach, które są lub mogą być wykorzystywane jako awaryjne drogi ewakuacyjne, wszystkie te przestrzenie posiadają stałe oświetlenie nocne.

34. W przypadku statków o długości co najmniej 24 metrów oświetlenie w pomieszczeniach załogi spełnia normy ustanowione przez właściwą władzę. W każdej części pomieszczeń załogi, w której możliwe jest swobodne poruszanie się, norma takiego oświetlenia umożliwia osobie z normalnym wzrokiem co najmniej czytanie zwykłej gazety w bezchmurny dzień.

Kajuty

Uwagi ogólne

35. W przypadku gdy konstrukcja, wymiary lub przeznaczenie statku na to pozwalają, kajuty są usytuowane w taki sposób, aby zminimalizować skutki ruchu i przyspieszenia, ale w żadnym wypadku nie znajdują się przed grodzią zderzeniową.

Powierzchnia

36. Liczba osób przypadających na jedną kajutę oraz powierzchnia na jedną osobę, z wyłączeniem przestrzeni zajmowanej przez koje i schowki, jest taka, żeby rybacy znajdujący się na statku mieli zapewnioną odpowiednią przestrzeń i komfort, z uwzględnieniem eksploatacji statku.

37. W przypadku statków o długości co najmniej 24 metrów, ale nie przekraczającej 45 metrów, powierzchnia przypadająca na jedną osobę w kajucie, z wyłączeniem koi i schowków, nie może być mniejsza niż 1,5 metra kwadratowego.

38. W przypadku statków o długości co najmniej 45 metrów, powierzchnia przypadająca na jedną osobę w kajucie, z wyłączeniem koi i schowków, nie może być mniejsza niż 2 metry kwadratowe.

39. Z zastrzeżeniem przepisów ustępu 37 i 38, właściwa władza może po przeprowadzeniu konsultacji zdecydować, że minimalna dozwolona powierzchnia przypadająca na osobę w kajucie, z wyłączeniem przestrzeni zajmowanej przez koje i schowki, nie może wynosić mniej, niż odpowiednio 1,0 i 1,5 metra kwadratowego, o ile właściwa władza jest przekonana, że jest to uzasadnione i nie spowoduje dyskomfortu rybaków.

Liczba osób w pomieszczeniu sypialnym

40. O ile przepisy wyraźnie nie stanowią inaczej, dozwolona liczba osób zajmujących każdą kajutę nie przekracza sześciu.

41. W przypadku statków o długości co najmniej 24 metrów, dozwolona liczba osób zajmujących każdą kajutę nie może być większa niż cztery. Właściwa władza może dopuścić wyjątki od tego wymogu w szczególnych przypadkach, o ile wielkość, rodzaj lub przeznaczenie statku powoduje, że wymóg ten jest nieuzasadniony lub niewykonalny.

42. O ile przepisy wyraźnie nie stanowią inaczej, jeżeli jest to możliwe, oficerowie dysponują oddzielną kajutą lub kajutami.

43. W przypadku statków o długości co najmniej 24 metrów kajuty oficerów są jednoosobowe, i w żadnym wypadku nie ma w nich więcej koi niż dwie. Właściwa władza może dopuścić wyjątki od wymogów określonych w tym ustępie w szczególnych przypadkach, o ile wielkość, rodzaj lub przeznaczenie statku powoduje, że wymogi te są nieuzasadnione lub niewykonalne.

Inne

44. Maksymalna liczba osób zakwaterowanych w kajucie musi być w sposób czytelny i trwały oznaczona w takim miejscu kajuty, w którym jest dobrze widoczna.

45. Przewidziane są odpowiednie rozmiary indywidualnych koi. Materace są wykonane z właściwych materiałów.

46. W przypadku statków o długości co najmniej 24 metrów minimalne wewnętrzne wymiary koi nie są mniejsze niż 198 na 80 cm.

47. Z zastrzeżeniem przepisów ustępu 46, właściwa władza może po przeprowadzeniu konsultacji zdecydować, że minimalne wymiary wewnętrzne koi nie są mniejsze niż 190 na

70 cm, o ile właściwa władza uzna, że jest to uzasadnione i nie spowoduje dyskomfortu rybaków.

48. Kajuty są rozplanowane i wyposażone w taki sposób, aby zapewnić optymalny komfort osobom z nich korzystającym oraz aby ułatwić utrzymanie porządku. Wyposażenie obejmuje koje, schowki o pojemności wystarczającej do przechowywania odzieży i innych rzeczy osobistych, oraz odpowiednią powierzchnię do pisania.

49. W przypadku statków o długości co najmniej 24 metrów zapewniony jest stolik do pisania oraz krzesło.

50. Kajuty są usytuowane lub wyposażone w taki sposób, aby w miarę możliwości zapewniać odpowiedni poziom prywatności mężczyznom i kobietom.

Mesy

51. Mesy są usytuowane możliwie blisko kambuza, ale w żadnym wypadku nie znajdują się przed grodzią zderzeniową.

52. Statki są wyposażone w mesy odpowiednio dostosowane do ich eksploatacji. Jeżeli przepisy wyraźnie nie stanowią inaczej, mesy są oddzielone, o ile to możliwe, od kajut.

53. W przypadku statków o długości co najmniej 24 metrów mesy są oddzielone od kajut.

54. Wymiary i wyposażenie każdej mesy odpowiadają liczbie osób, jaka może z nich korzystać w dowolnym momencie.

55. Statki o długości co najmniej 24 metrów są wyposażone w lodówkę o wystarczającej pojemności i urządzenia do przygotowywania gorących i zimnych napojów; lodówka i urządzenia są cały czas dostępne dla rybaków.

Wanny lub prysznice, toalety i umywalki

56. Stosownie do eksploatacji statku dla wszystkich osób na pokładzie przewidziane są urządzenia sanitarne, takie jak toalety, umywalki i wanny lub prysznice. Urządzenia te spełniają co najmniej minimalne normy odnoszące się do zdrowia i higieny, jak również uzasadnione normy jakości.

57. Pomieszczenia sanitarne mają właściwości, które uniemożliwiają, na ile to możliwe, zanieczyszczenie innych powierzchni. Urządzenia sanitarne umożliwiają zachowanie w uzasadnionym stopniu prywatności.

58. Wszyscy rybacy i inne osoby znajdujące się na pokładzie mają dostęp do zimnej i ciepłej wody słodkiej, w ilości umożliwiającej należytą higienę. Właściwa władza może po konsultacji ustanowić minimalną ilość dostępnej wody.

59. Zainstalowane urządzenia sanitarne są wyposażone w wentylację połączoną ze świeżym powietrzem niezależnie od jakiejkolwiek innej części pomieszczeń.

60. Wszystkie powierzchnie w pomieszczeniach sanitarnych są przystosowane do łatwego i skutecznego czyszczenia. Podłogi posiadają powłokę antypoślizgową.

61. W przypadku statków o długości co najmniej 24 metrów rybacy, którzy nie zajmują pomieszczeń wyposażonych w urządzenia sanitarne, mają dostęp do co najmniej jednej wanny lub prysznica, bądź też jednego i drugiego, a także jednej toalety i umywalki na maksymalnie każde cztery osoby.

62. Bez uszczerbku dla przepisów ustępu 61 właściwa władza może po przeprowadzeniu konsultacji zadecydować, że będzie dostępna przynajmniej jedna wanna lub prysznic, bądź też jedno i drugie, a także jedna toaleta i umywalka na maksymalnie każde sześć osób lub mniej, jak również przynajmniej jedna toaleta na maksymalnie każde osiem osób, jeżeli właściwa władza jest przekonana, że jest to uzasadnione i nie będzie miało skutków w postaci dyskomfortu dla rybaków.

Pralnie

63. W razie potrzeby dostępne są urządzenia do prania i suszenia ubrań, przy uwzględnieniu eksploatacji statku, o ile przepisy wyraźnie nie stanowią inaczej.

64. Na statkach o długości co najmniej 24 metrów dostępne są odpowiednie urządzenia do prania, suszenia i prasowania ubrań.

65. Na statkach o długości co najmniej 45 metrów dostępne są odpowiednie urządzenia do prania, suszenia i prasowania ubrań w części oddzielonej od kajut, mes i toalet; pomieszczenia te są odpowiednio wentylowane, ogrzewane i wyposażone w sznurki lub inne środki do suszenia ubrań.

Pomieszczenia dla chorych i rannych rybaków

66. Ilekroć zajdzie taka potrzeba, zapewniona jest kabina dla chorego lub rannego rybaka.

67. Statki o długości co najmniej 45 metrów są wyposażone oddzielną izbę chorych. Miejsce takie jest odpowiednio wyposażone i utrzymywane w czystości.

Inne pomieszczenia

68. Zapewnione jest miejsce do wieszania ubrań przeciwsztormowych i innego rodzaju środki ochrony indywidualnej poza kajutami, ale w ich bezpośredniej bliskości.

Pościel, sprzęt kuchenny i inne

69. Wszyscy rybacy znajdujący się na pokładzie mają zapewnione odpowiednie przybory do jedzenia, pościel i innego rodzaju bieliznę. Koszt bielizny można jednak odzyskać jako koszt operacyjny, jeżeli tak stanowi układ zbiorowy lub umowa rybaka o pracę.

Pomieszczenia rekreacyjne

70. W przypadku statków o długości co najmniej 24 metrów wszyscy rybacy znajdujący się na pokładzie mają zapewnione odpowiednie pomieszczenia, sprzęt i usługi rekreacyjne. W stosownych przypadkach do zajęć rekreacyjnych można wykorzystać mesy.

Systemy łączności

71. Wszyscy rybacy na pokładzie mają dostęp do systemów łączności w stopniu, w jakim jest to możliwe, za rozsądną cenę, nieprzekraczającą pełnego kosztu ponoszonego przez właściciela statku rybackiego.

Kambuz i pomieszczenia do przechowywania żywności

72. Na pokładzie udostępniony jest sprzęt służący do gotowania. Jeżeli przepisy wyraźnie nie stanowią inaczej, sprzęt ten jest umiejscowiony, o ile to możliwe, w oddzielnym kambuzie.

73. Kambuz lub wydzielona część kuchenna, tam gdzie brak jest oddzielnej kuchni, mają odpowiedni rozmiar do swojego przeznaczenia, są dobrze oświetlone i wentylowane, a także odpowiednio wyposażone i utrzymywane.

74. Statki o długości co najmniej 24 metrów są wyposażone w oddzielny kambuz.

75. Butle z butanem lub propanem wykorzystywane do przygotowywania posiłków w kambuzie są przechowywane na otwartym pokładzie oraz w schowku, który chroni je przed zewnętrznymi źródłami ciepła i uderzeniami.

76. Żywność jest przechowywana w miejscu o odpowiedniej pojemności, suchym, chłodnym i dobrze wentylowanym, aby zapobiec zepsuciu zapasów oraz, o ile przepisy wyraźnie nie stanowią inaczej, w miarę możliwości, zapewnione są urządzenia chłodnicze lub inne urządzenia utrzymujące niską temperaturę.

77. Na statkach o długości co najmniej 24 metrów znajdują się magazyny zapasów żywności oraz urządzenia chłodnicze i inne urządzenia utrzymujące niską temperaturę.

Żywność i woda pitna

78. Ilość żywności i wody pitnej odpowiada liczbie rybaków, jak również okresowi i charakterowi rejsu. Ponadto żywność i woda są odpowiednie pod względem wartości odżywczej, jakości, ilości i różnorodności, z uwzględnieniem zarówno wymagań religijnych danych rybaków, jak również zwyczajów kulturowych związanych z żywnością.

79. Właściwa władza może ustanowić wymagania dotyczące minimalnych norm i ilości żywności i wody przewożonych na pokładzie.

Czystość i warunki mieszkalne

80. Pomieszczenia załogi utrzymywane są w czystości i warunkach nadających się do mieszkania oraz nie służą do przechowywania przedmiotów i zapasów, które nie stanowią osobistej własności ani nie służą bezpieczeństwu lub ratowaniu osób zamieszkujących te pomieszczenia.

81. Kambuz i urządzenia do przechowywania żywności są utrzymywane w higienicznych warunkach.

82. Odpady są przechowywane w zamkniętych, dobrze uszczelnionych pojemnikach i zawsze usuwane z miejsc, w których znajduje się żywność, gdy tylko zajdzie taka potrzeba.

Inspekcje prowadzone przez szypra lub z jego polecenia

83. W przypadku statków o długości co najmniej 24 metrów właściwa władza wymaga częstych inspekcji przeprowadzanych przez szypra lub z jego polecenia w celu zapewnienia:

a) czystych, odpowiednio przystosowanych do mieszkania i bezpiecznych oraz utrzymywanych w dobrym stanie pomieszczeń załogi;

b) wystarczających zapasów żywności i wody; oraz

c) aby kambuz i miejsca oraz sprzęt do przechowywania żywności były utrzymywane w dobrym stanie sanitarnym i technicznym.

Wyniki takich inspekcji oraz działania podejmowane, żeby wyeliminować wszelkie zidentyfikowane niedociągnięcia, są rejestrowane i udostępniane do wglądu.

Odstępstwa

84. Właściwa władza może po przeprowadzeniu konsultacji zezwolić na uchylenie przepisów niniejszego Załącznika, aby uwzględnić, bez dyskryminacji, interesy rybaków o odmiennych i odróżniających się zwyczajach religijnych i społecznych, pod warunkiem, że uchylenia takie nie będą skutkowały warunkami mniej korzystnymi niż te wynikające z zastosowania niniejszego Załącznika.

CONVENTION 188
CONCERNING WORK IN THE FISHING SECTOR, ADOPTED BY THE GENERAL CONFERENCE OF THE INTERNATIONAL LABOUR ORGANIZATION AT GENEVA ON 14 JUNE 2007

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its ninety-sixth Sesion on 30 May 2007, and

Recognizing that globalization has a profound impact on the fishing sector, and

Noting the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work, 1998, and

Taking into consideration the fundamental rights to be found in the following international labour Conventions: the Forced Labour Convention, 1930 (No. 29), the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948 (No. 87), the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949 (No. 98), the Equal Remuneration Convention, 1951 (No. 100), the Abolition of Forced Labour Convention, 1957 (No. 105), the Discrimination (Employment and Occupation) Convention, 1958 (No. 111), the Minimum Age Convention, 1973 (No. 138), and the Worst Forms of Child Labour Convention, 1999 (No. 182), and

Noting the relevant instruments of the International Labour Organization, in particular the Occupational Safety and Health Convention (No. 155) and Recommendation (No. 164), 1981, and the Occupational Health Services Convention (No. 161) and Recommendation (No. 171), 1985, and

Noting, in addition, the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952 (No. 102), and considering that the provisions of Article 77 of that Convention should not be an obstacle to protection extended by Members to fishers under social security schemes, and

Recognizing that the International Labour Organization considers fishing as a hazardous occupation when compared to other occupations, and

Noting also Article 1 paragraph 3 of the Seafarers' Identity Documents Convention (Revised), 2003 (No. 185), and

Mindful of the core mandate of the Organization, which is to promote decent conditions of work, and

Mindful of the need to protect and promote the rights of fishers in this regard, and

Recalling the United Nations Convention on the Law of the Sea, 1982, and

Taking into account the need to revise the following international Conventions adopted by the International Labour Conference specially concerning the fishing sector, namely the Minimum Age (Fishermen) Convention, 1959 (No. 112), the Medical Examination (Fishermen) Convention, 1959 (No. 113), the Fishermen's Articles of Agreement Convention, 1959 (No. 114), and the Accomodation of Crews (Fishermen) Convention, 1966 (No. 126),

to bring them up to date and to reach a greater number of the world's fishers, particularly those working on board smaller vessels, and

Noting that the objective of this Convention is to ensure that fishers have decent conditions of work on board fishing vessels with regard to minimum requirements for work on board; conditions of service; accommodation and food; occupational safety and health protection; medical care and social security, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to work in the fishing sector, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

Adopts this fourteenth day of June of the year two thousand and seven the following Convention, which may be cited as the Work in Fishing Convention, 2007.

PART I. DEFINITIONS AND SCOPE

DEFINITIONS

Article 1

For the purposes of the Convention:

(a) ***commercial fishing*** means all fishing operations, including fishing operations on rivers, lakes or canals, with the exception of subsistence fishing and recreational fishing;

(b) ***competent authority*** means the minister, government department or other authority having power to issue and enforce regulations, orders or other instructions having the force of law in respect of the subject matter of the provision concerned;

(c) ***consultation*** means consultation by the competent authority with the representative organizations of employers and workers concerned, and in particular the representative organizations of fishing vessel owners and fishers, where they exist;

(d) ***fishing vessel owner*** means the owner of the fishing vessel or any other organization or person, such as the manager, agent or bareboat charterer, who has assumed the responsibility for the operation of the vessel from the owner and who, on assuming such responsibility, has agreed to take over the duties and responsibilities imposed on fishing vessel owners in accordance with the Convention, regardless of whether any other organization or person fulfils certain of the duties or responsibilities on behalf of the fishing vessel owner;

(e) ***fisher*** means every person employed or engaged in any capacity or carrying out an occupation on board any fishing vessel, including persons working on board who are paid on the basis of a share of the catch but excluding pilots, naval personnel, other persons in the permanent service of a government, shore-based persons carrying out work aboard a fishing vessel and fisheries observers;

(f) ***fisher's work agreement*** means a contract of employment, articles of agreement or other similar arrangements, or any other contract governing a fisher's living and working conditions on board a vessel;

(g) ***fishing vessel*** or ***vessel*** means any ship or boat, of any nature whatsoever, irrespective of the form of ownership, used or intended to be used for the purpose of commercial fishing;

(h) ***gross tonnage*** means the gross tonnage calculated in accordance with the tonnage measurement regulations contained in Annex I to the International Convention on Tonnage Measurement of Ships, 1969, or any instrument amending or replacing it;

(i) ***length*** (L) shall be taken as 96 per cent of the total length on a waterline at 85 per cent of the least moulded depth measured from the keel line, or as the length from the foreside of the stem to the axis of the rudder stock on that waterline, if that be greater. In vessels designed with rake of keel, the waterline on which this length is measured shall be parallel to the designed waterline;

(j) ***length overall*** (LOA) shall be taken as the distance in a straight line parallel to the designed waterline between the foremost point of the bow and the aftermost point of the stern;

(k) ***recruitment and placement service*** means any person, company, institution, agency or other organization, in the public or the private sector, which is engaged in recruiting fishers on behalf of, or placing fishers with, fishing vessel owners;

(l) ***skipper*** means the fisher having command of a fishing vessel.

SCOPE

Article 2

1. Except as otherwise provided herein, this Convention applies to all fishers and all fishing vessels engaged in commercial fishing operations.

2. In the event of doubt as to whether a vessel is engaged in commercial fishing, the question shall be determined by the competent authority after consultation.

3. Any Member, after consultation, may extend, in whole or in part, to fishers working on smaller vessels the protection provided in this Convention for fishers working on vessels of 24 metres in length and over.

Article 3

1. Where the application of the Convention raises special problems of a substantial nature in the light of the particular conditions of service of the fishers or of the fishing vessels' operations concerned, a Member may, after consultation, exclude from the requirements of this Convention, or from certain of its provisions:

(a) fishing vessels engaged in fishing operations in rivers, lakes or canals;

(b) limited categories of fishers or fishing vessels.

2. In case of exclusions under the preceding paragraph, and where practicable, the competent authority shall take measures, as appropriate, to extend progressively the requirements under this Convention to the categories of fishers and fishing vessels concerned.

3. Each Member which ratifies this Convention shall:

(a) in its first report on the application of this Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation:

(i) list any categories of fishers or fishing vessels excluded under paragraph 1;

(ii) give the reasons for any such exclusions, stating the respective positions of the representative organizations of employers and workers concerned, in particular the representative organizations of fishing vessel owners and fishers, where they exist; and

(iii) describe any measures taken to provide equivalent protection to the excluded categories; and

(b) in subsequent reports on the application of the Convention, describe any measures taken in accordance with paragraph 2.

Article 4

1. Where it is not immediately possible for a Member to implement all of the measures provided for in this Convention owing to special problems of a substantial nature in the light of insufficiently developed infrastructure or institutions, the Member may, in accordance with a plan drawn up in consultation, progressively implement all or some of the following provisions:

(a) Article 10, paragraph 1;

(b) Article 10, paragraph 3, in so far as it applies to vessels remaining at sea for more than three days;

(c) Article 15;

(d) Article 20;

(e) Article 33; and

(f) Article 38.

2. Paragraph 1 does not apply to fishing vessels which:

(a) are 24 metres in length and over; or

(b) remain at sea for more than seven days; or

(c) normally navigate at a distance exceeding 200 nautical miles from the coastline of the flag State or navigate beyond the outer edge of its continental shelf, whichever distance from the coastline is greater; or

(d) are subject to port State control as provided for in Article 43 of this Convention, except where port State control arises through a situation of force majeure,

nor to fishers working on such vessels.

3. Each Member which avails itself of the possibility afforded in paragraph 1 shall:

(a) in its first report on the application of this Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation:

(i) indicate the provisions of the Convention to be progressively implemented;

(ii) explain the reasons and state the respective positions of representative organizations of employers and workers concerned, and in particular the representative organizations of fishing vessel owners and fishers, where they exist; and

(iii) describe the plan for progressive implementation; and

(b) in subsequent reports on the application of this Convention, describe measures taken with a view to giving effect to all of the provisions of the Convention.

Article 5

1. For the purpose of this Convention, the competent authority, after consultation, may decide to use length overall (LOA) in place of length (L) as the basis for measurement, in accordance with the equivalence set out in Annex I. In addition, for the purpose of the paragraphs specified in Annex III of this Convention, the competent authority, after consultation, may decide to use gross tonnage in place of length (L) or length overall (LOA) as the basis for measurement in accordance with the equivalence set out in Annex III.

2. In the reports submitted under article 22 of the Constitution, the Member shall communicate the reasons for the decision taken under this Article and any comments arising from the consultation.

PART II. GENERAL PRINCIPLES

IMPLEMENTATION

Article 6

1. Each Member shall implement and enforce laws, regulations or other measures that it has adopted to fulfil its commitments under this Convention with respect to fishers and fishing vessels under its jurisdiction. Other measures may include collective agreements, court decisions, arbitration awards, or other means consistent with national law and practice.

2. Nothing in this Convention shall affect any law, award or custom, or any agreement between fishing vessel owners and fishers, which ensures more favourable conditions than those provided for in this Convention.

COMPETENT AUTHORITY AND COORDINATION

Article 7

Each Member shall:

(a) designate the competent authority or authorities; and

(b) establish mechanisms for coordination among relevant authorities for the fishing sector at the national and local levels, as appropriate, and define their functions and responsibilities, taking into account their complementarities and national conditions and practice.

RESPONSIBILITIES OF FISHING VESSEL OWNERS, SKIPPERS AND FISHERS

Article 8

1. The fishing vessel owner has the overall responsibility to ensure that the skipper is provided with the necessary resources and facilities to comply with the obligations of this Convention.

2. The skipper has the responsibility for the safety of the fishers on board and the safe operation of the vessel, including but not limited to the following areas:

(a) providing such supervision as will ensure that, as far as possible, fishers perform their work in the best conditions of safety and health;

(b) managing the fishers in a manner which respects safety and health, including prevention of fatigue;

(c) facilitating on-board occupational safety and health awareness training; and

(d) ensuring compliance with safety of navigation, watchkeeping and associated good seamanship standards.

3. The skipper shall not be constrained by the fishing vessel owner from taking any decision which, in the professional judgement of the skipper, is necessary for the safety of the vessel and its safe navigation and safe operation, or the safety of the fishers on board.

4. Fishers shall comply with the lawful orders of the skipper and applicable safety and health measures.

PART III. MINIMUM REQUIREMENTS FOR WORK ON BOARD FISHING VESSELS

MINIMUM AGE

Article 9

1. The minimum age for work on board a fishing vessel shall be 16 years. However, the competent authority may authorize a minimum age of 15 for persons who are no longer subject to compulsory schooling as provided by national legislation, and who are engaged in vocational training in fishing.

2. The competent authority, in accordance with national laws and practice, may authorize persons of the age of 15 to perform light work during school holidays. In such cases, it shall determine, after consultation, the kinds of work permitted and shall prescribe the conditions in which such work shall be undertaken and the periods of rest required.

3. The minimum age for assignment to activities on board fishing vessels, which by their nature or the circumstances in which they are carried out are likely to jeopardize the health, safety or morals of young persons, shall not be less than 18 years.

4. The types of activities to which paragraph 3 of this Article applies shall be determined by national laws or regulations, or by the competent authority, after consultation, taking into account the risks concerned and the applicable international standards.

5. The performance of the activities referred to in paragraph 3 of this Article as from the age of 16 may be authorized by national laws or regulations, or by decision of the competent authority, after consultation, on condition that the health, safety and morals of the young persons concerned are fully protected and that the young persons concerned have received adequate specific instruction or vocational training and have completed basic pre-sea safety training.

6. The engagement of fishers under the age of 18 for work at night shall be prohibited. For the purpose of this Article, "night" shall be defined in accordance with national law and practice. It shall cover a period of at least nine hours starting no later than midnight and ending no

earlier than 5 a.m. An exception to strict compliance with the night work restriction may be made by the competent authority when:

(a) the effective training of the fishers concerned, in accordance with established programmes and schedules, would be impaired; or

(b) the specific nature of the duty or a recognized training programme requires that fishers covered by the exception perform duties at night and the authority determines, after consultation, that the work will not have a detrimental impact on their health or well-being.

7. Nothing in this Article shall affect any obligations assumed by the Member arising from the ratification of any other international labour Convention.

MEDICAL EXAMINATION

Article 10

1. No fishers shall work on board a fishing vessel without a valid medical certificate attesting to fitness to perform their duties.

2. The competent authority, after consultation, may grant exemptions from the application of paragraph 1 of this Article, taking into account the safety and health of fishers, size of the vessel, availability of medical assistance and evacuation, duration of the voyage, area of operation, and type of fishing operation.

3. The exemptions in paragraph 2 of this Article shall not apply to a fisher working on a fishing vessel of 24 metres in length and over or which normally remains at sea for more than three days. In urgent cases, the competent authority may permit a fisher to work on such a vessel for a period of a limited and specified duration until a medical certificate can be obtained, provided that the fisher is in possession of an expired medical certificate of a recent date.

Article 11

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures providing for:

(a) the nature of medical examinations;

(b) the form and content of medical certificates;

(c) the issue of a medical certificate by a duly qualified medical practitioner or, in the case of a certificate solely concerning eyesight, by a person recognized by the competent authority as qualified to issue such a certificate; these persons shall enjoy full independence in exercising their professional judgement;

(d) the frequency of medical examinations and the period of validity of medical certificates;

(e) the right to a further examination by a second independent medical practitioner in the event that a person has been refused a certificate or has had limitations imposed on the work he or she may perform; and

(f) other relevant requirements.

Article 12

In addition to the requirements set out in Article 10 and Article 11, on a fishing vessel of 24 metres in length and over, or on a vessel which normally remains at sea for more than three days:

1. The medical certificate of a fisher shall state, at a minimum, that:

(a) the hearing and sight of the fisher concerned are satisfactory for the fisher's duties on the vessel; and

(b) the fisher is not suffering from any medical condition likely to be aggravated by service at sea or to render the fisher unfit for such service or to endanger the safety or health of other persons on board.

2. The medical certificate shall be valid for a maximum period of two years unless the fisher is under the age of 18, in which case the maximum period of validity shall be one year.

3. If the period of validity of a certificate expires in the course of a voyage, the certificate shall remain in force until the end of that voyage.

PART IV. CONDITIONS OF SERVICE

MANNING AND HOURS OF REST

Article 13

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures requiring that owners of fishing vessels flying its flag ensure that:

(a) their vessels are sufficiently and safely manned for the safe navigation and operation of the vessel and under the control of a competent skipper; and

(b) fishers are given regular periods of rest of sufficient length to ensure safety and health.

Article 14

1. In addition to the requirements set out in Article 13, the competent authority shall:

(a) for vessels of 24 metres in length and over, establish a minimum level of manning for the safe navigation of the vessel, specifying the number and the qualifications of the fishers required;

(b) for fishing vessels regardless of size remaining at sea for more than three days, after consultation and for the purpose of limiting fatigue, establish the minimum hours of rest to be provided to fishers. Minimum hours of rest shall not be less than:

(i) ten hours in any 24-hour period; and

(ii) 77 hours in any seven-day period.

2. The competent authority may permit, for limited and specified reasons, temporary exceptions to the limits established in paragraph 1(b) of this Article. However, in such circumstances, it shall require that fishers shall receive compensatory periods of rest as soon as practicable.

3. The competent authority, after consultation, may establish alternative requirements to those in paragraphs 1 and 2 of this Article. However, such alternative requirements shall be substantially equivalent and shall not jeopardize the safety and health of the fishers.

4. Nothing in this Article shall be deemed to impair the right of the skipper of a vessel to require a fisher to perform any hours of work necessary for the immediate safety of the vessel, the persons on board or the catch, or for the purpose of giving assistance to other boats or ships or persons in distress at sea. Accordingly, the skipper may suspend the schedule of hours of rest and require a fisher to perform any hours of work necessary until the normal situation has been restored. As soon as practicable after the normal situation has been restored, the skipper shall ensure that any fishers who have performed work in a scheduled rest period are provided with an adequate period of rest.

CREW LIST

Article 15

Every fishing vessel shall carry a crew list, a copy of which shall be provided to authorized persons ashore prior to departure of the vessel, or communicated ashore immediately after departure of the vessel. The competent authority shall determine to whom and when such information shall be provided and for what purpose or purposes.

FISHER'S WORK AGREEMENT

Article 16

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures:

(a) requiring that fishers working on vessels flying its flag have the protection of a fisher's work agreement that is comprehensible to them and is consistent with the provisions of this Convention; and

(b) specifying the minimum particulars to be included in fishers' work agreements in accordance with the provisions contained in Annex II.

Article 17

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures regarding:

(a) procedures for ensuring that a fisher has an opportunity to review and seek advice on the terms of the fisher's work agreement before it is concluded;

(b) where applicable, the maintenance of records concerning the fisher's work under such an agreement; and

(c) the means of settling disputes in connection with a fisher's work agreement.

Article 18

The fisher's work agreement, a copy of which shall be provided to the fisher, shall be carried on board and be available to the fisher and, in accordance with national law and practice, to other concerned parties on request.

Article 19

Articles 16 to 18 and Annex II do not apply to a fishing vessel owner who is also single-handedly operating the vessel.

Article 20

It shall be the responsibility of the fishing vessel owner to ensure that each fisher has a written fisher's work agreement signed by both the fisher and the fishing vessel owner or by an authorized representative of the fishing vessel owner (or, where fishers are not employed or engaged by the fishing vessel owner, the fishing vessel owner shall have evidence of contractual or similar arrangements) providing decent work and living conditions on board the vessel as required by this Convention.

REPATRIATION

Article 21

1. Members shall ensure that fishers on a fishing vessel that flies their flag and that enters a foreign port are entitled to repatriation in the event that the fisher's work agreement has expired or has been terminated for justified reasons by the fisher or by the fishing vessel owner, or the fisher is no longer able to carry out the duties required under the work agreement or cannot be expected to carry them out in the specific circumstances. This also applies to fishers from that vessel who are transferred for the same reasons from the vessel to the foreign port.

2. The cost of the repatriation referred to in paragraph 1 of this Article shall be borne by the fishing vessel owner, except where the fisher has been found, in accordance with national laws, regulations or other measures, to be in serious default of his or her work agreement obligations.

3. Members shall prescribe, by means of laws, regulations or other measures, the precise circumstances entitling a fisher covered by paragraph 1 of this Article to repatriation, the maximum duration of service periods on board following which a fisher is entitled to repatriation, and the destinations to which fishers may be repatriated.

4. If a fishing vessel owner fails to provide for the repatriation referred to in this Article, the Member whose flag the vessel flies shall arrange for the repatriation of the fisher concerned and shall be entitled to recover the cost from the fishing vessel owner.

5. National laws and regulations shall not prejudice any right of the fishing vessel owner to recover the cost of repatriation under third party contractual agreements.

RECRUITMENT AND PLACEMENT

Article 22

Recruitment and placement of fishers

1. Each Member that operates a public service providing recruitment and placement for fishers shall ensure that the service forms part of, or is coordinated with, a public employment service for all workers and employers.

2. Any private service providing recruitment and placement for fishers which operates in the territory of a Member shall do so in conformity with a standardized system of licensing or certification or other form of regulation, which shall be established, maintained or modified only after consultation.

3. Each Member shall, by means of laws, regulations or other measures:

(a) prohibit recruitment and placement services from using means, mechanisms or lists intended to prevent or deter fishers from engaging for work;

(b) require that no fees or other charges for recruitment or placement of fishers be borne directly or indirectly, in whole or in part, by the fisher; and

(c) determine the conditions under which any licence, certificate or similar authorization of a private recruitment or placement service may be suspended or withdrawn in case of violation of relevant laws or regulations; and specify the conditions under which private recruitment and placement services can operate.

Private employment agencies

4. A Member which has ratified the Private Employment Agencies Convention, 1997 (No. 181), may allocate certain responsibilities under this Convention to private employment agencies that provide the services referred to in paragraph 1(b) of Article 1 of that Convention. The respective responsibilities of any such private employment agencies and of the fishing vessel owners, who shall be the "user enterprise" for the purpose of that Convention, shall be determined and allocated, as provided for in Article 12 of that Convention. Such a Member shall adopt laws, regulations or other measures to ensure that no allocation of the respective responsibilities or obligations to the private employment agencies providing the service and to the "user enterprise" pursuant to this Convention shall preclude the fisher from asserting a right to a lien arising against the fishing vessel.

5. Notwithstanding the provisions of paragraph 4, the fishing vessel owner shall be liable in the event that the private employment agency defaults on its obligations to a fisher for whom, in the context of the Private Employment Agencies Convention, 1997 (No. 181), the fishing vessel owner is the "user enterprise".

6. Nothing in this Convention shall be deemed to impose on a Member the obligation to allow the operation in its fishing sector of private employment agencies as referred to in paragraph 4 of this Article.

PAYMENT OF FISHERS

Article 23

Each Member, after consultation, shall adopt laws, regulations or other measures providing that fishers who are paid a wage are ensured a monthly or other regular payment.

Article 24

Each Member shall require that all fishers working on board fishing vessels shall be given a means to transmit all or part of their payments received, including advances, to their families at no cost.

PART V. ACCOMODATION AND FOOD

Article 25

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures for fishing vessels that fly its flag with respect to accommodation, food and potable water on board.

Article 26

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures requiring that accommodation on board fishing vessels that fly its flag shall be of sufficient size and quality and appropriately equipped for the service of the vessel and the length of time fishers live on board. In particular, such measures shall address, as appropriate, the following issues:

(a) approval of plans for the construction or modification of fishing vessels in respect of accommodation;

(b) maintenance of accommodation and galley spaces with due regard to hygiene and overall safe, healthy and comfortable conditions;

(c) ventilation, heating, cooling and lighting;

(d) mitigation of excessive noise and vibration;

(e) location, size, construction materials, furnishing and equipping of sleeping rooms, mess rooms and other accommodation spaces;

(f) sanitary facilities, including toilets and washing facilities, and supply of sufficient hot and cold water; and

(g) procedures for responding to complaints concerning accommodation that does not meet the requirements of this Convention.

Article 27

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures requiring that:

(a) the food carried and served on board be of a sufficient nutritional value, quality and quantity;

(b) potable water be of sufficient quality and quantity; and

(c) the food and water shall be provided by the fishing vessel owner at no cost to the fisher. However, in accordance with national laws and regulations, the cost can be recovered as an operational cost if the collective agreement governing a share system or a fisher's work agreement so provides.

Article 28

1. The laws, regulations or other measures to be adopted by the Member in accordance with Articles 25 to 27 shall give full effect to Annex III concerning fishing vessel accommodation. Annex III may be amended in the manner provided for in Article 45.

2. A Member which is not in a position to implement the provisions of Annex III may, after consultation, adopt provisions in its laws and regulations or other measures which are substantially equivalent to the provisions set out in Annex III, with the exception of provisions related to Article 27.

PART VI. MEDICAL CARE, HEALTH PROTECTION AND SOCIAL SECURITY

MEDICAL CARE

Article 29

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures requiring that:

(a) fishing vessels carry appropriate medical equipment and medical supplies for the service of the vessel, taking into account the number of fishers on board, the area of operation and the length of the voyage;

(b) fishing vessels have at least one fisher on board who is qualified or trained in first aid and other forms of medical care and who has the necessary knowledge to use the medical equipment and supplies for the vessel concerned, taking into account the number of fishers on board, the area of operation and the length of the voyage;

(c) medical equipment and supplies carried on board be accompanied by instructions or other information in a language and format understood by the fisher or fishers referred to in subparagraph (b);

(d) fishing vessels be equipped for radio or satellite communication with persons or services ashore that can provide medical advice, taking into account the area of operation and the length of the voyage; and

(e) fishers have the right to medical treatment ashore and the right to be taken ashore in a timely manner for treatment in the event of serious injury or illness.

Article 30

For fishing vessels of 24 metres in length and over, taking into account the number of fishers on board, the area of operation and the duration of the voyage, each Member shall adopt laws, regulations or other measures requiring that:

(a) the competent authority prescribe the medical equipment and medical supplies to be carried on board;

(b) the medical equipment and medical supplies carried on board be properly maintained and inspected at regular intervals established by the competent authority by responsible persons designated or approved by the competent authority;

(c) the vessels carry a medical guide adopted or approved by the competent authority, or the latest edition of the International Medical Guide for Ships;

(d) the vessels have access to a prearranged system of medical advice to vessels at sea by radio or satellite communication, including specialist advice, which shall be available at all times;

(e) the vessels carry on board a list of radio or satellite stations through which medical advice can be obtained; and

(f) to the extent consistent with the Member's national law and practice, medical care while the fisher is on board or landed in a foreign port be provided free of charge to the fisher.

OCCUPATIONAL SAFETY AND HEALTH AND ACCIDENT PREVENTION

Article 31

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures concerning:

(a) the prevention of occupational accidents, occupational diseases and work-related risks on board fishing vessels, including risk evaluation and management, training and on-board instruction of fishers;

(b) training for fishers in the handling of types of fishing gear they will use and in the knowledge of the fishing operations in which they will be engaged;

(c) the obligations of fishing vessel owners, fishers and others concerned, due account being taken of the safety and health of fishers under the age of 18;

(d) the reporting and investigation of accidents on board fishing vessels flying its flag; and

(e) the setting up of joint committees on occupational safety and health or, after consultation, of other appropriate bodies.

Article 32

1. The requirements of this Article shall apply to fishing vessels of 24 metres in length and over normally remaining at sea for more than three days and, after consultation, to other vessels, taking into account the number of fishers on board, the area of operation, and the duration of the voyage.

2. The competent authority shall:

(a) after consultation, require that the fishing vessel owner, in accordance with national laws, regulations, collective bargaining agreements and practice, establish on-board procedures for the prevention of occupational accidents, injuries and diseases, taking into account the specific hazards and risks on the fishing vessel concerned; and

(b) require that fishing vessel owners, skippers, fishers and other relevant persons be provided with sufficient and suitable guidance, training material, or other appropriate information on how to evaluate and manage risks to safety and health on board fishing vessels.

3. Fishing vessel owners shall:

(a) ensure that every fisher on board is provided with appropriate personal protective clothing and equipment;

(b) ensure that every fisher on board has received basic safety training approved by the competent authority; the competent authority may grant written exemptions from this requirement for fishers who have demonstrated equivalent knowledge and experience; and

(c) ensure that fishers are sufficiently and reasonably familiarized with equipment and its methods of operation, including relevant safety measures, prior to using the equipment or participating in the operations concerned.

Article 33

Risk evaluation in relation to fishing shall be conducted, as appropriate, with the participation of fishers or their representatives.

SOCIAL SECURITY

Article 34

Each Member shall ensure that fishers ordinarily resident in its territory, and their dependants to the extent provided in national law, are entitled to benefit from social security protection under conditions no less favourable than those applicable to other workers, including employed and self-employed persons, ordinarily resident in its territory.

Article 35

Each Member shall undertake to take steps, according to national circumstances, to achieve progressively comprehensive social security protection for all fishers who are ordinarily resident in its territory.

Article 36

Members shall cooperate through bilateral or multilateral agreements or other arrangements, in accordance with national laws, regulations or practice:

(a) to achieve progressively comprehensive social security protection for fishers, taking into account the principle of equality of treatment irrespective of nationality; and

(b) to ensure the maintenance of social security rights which have been acquired or are in the course of acquisition by all fishers regardless of residence.

Article 37

Notwithstanding the attribution of responsibilities in Articles 34, 35 and 36, Members may determine, through bilateral and multilateral agreements and through provisions adopted in the framework of regional economic integration organizations, other rules concerning the social security legislation to which fishers are subject.

PROTECTION IN THE CASE OF WORK-RELATED SICKNESS, INJURY OR DEATH

Article 38

1. Each Member shall take measures to provide fishers with protection, in accordance with national laws, regulations or practice, for work-related sickness, injury or death.

2. In the event of injury due to occupational accident or disease, the fisher shall have access to:

(a) appropriate medical care; and

(b) the corresponding compensation in accordance with national laws and regulations.

3. Taking into account the characteristics within the fishing sector, the protection referred to in paragraph 1 of this Article may be ensured through:

(a) a system for fishing vessel owners' liability; or

(b) compulsory insurance, workers' compensation or other schemes.

Article 39

1. In the absence of national provisions for fishers, each Member shall adopt laws, regulations or other measures to ensure that fishing vessel owners are responsible for the provision to fishers on vessels flying its flag, of health protection and medical care while employed or engaged or working on a vessel at sea or in a foreign port. Such laws, regulations or other measures shall ensure that fishing vessel owners are responsible for defraying the expenses of medical care, including related material assistance and support, during medical treatment in a foreign country, until the fisher has been repatriated.

2. National laws or regulations may permit the exclusion of the liability of the fishing vessel owner if the injury occurred otherwise than in the service of the vessel or the sickness or infirmity was concealed during engagement, or the injury or sickness was due to wilful misconduct of the fisher.

PART VII. COMPLIANCE AND ENFORCEMENT

Article 40

Each Member shall effectively exercise its jurisdiction and control over vessels that fly its flag by establishing a system for ensuring compliance with the requirements of this Convention including, as appropriate, inspections, reporting, monitoring, complaint procedures, appropriate penalties and corrective measures, in accordance with national laws or regulations.

Article 41

1. Members shall require that fishing vessels remaining at sea for more than three days, which:

(a) are 24 metres in length and over; or

(b) normally navigate at a distance exceeding 200 nautical miles from the coastline of the flag State or navigate beyond the outer edge of its continental shelf, whichever distance from the coastline is greater,

carry a valid document issued by the competent authority stating that the vessel has been inspected by the competent authority or on its behalf, for compliance with the provisions of this Convention concerning living and working conditions.

2. The period of validity of such document may coincide with the period of validity of a national or an international fishing vessel safety certificate, but in no case shall such period of validity exceed five years.

Article 42

1. The competent authority shall appoint a sufficient number of qualified inspectors to fulfil its responsibilities under Article 41.

2. In establishing an effective system for the inspection of living and working conditions on board fishing vessels, a Member, where appropriate, may authorize public institutions or other organizations that it recognizes as competent and independent to carry out inspections and issue documents. In all cases, the Member shall remain fully responsible for the inspection and issuance of the related documents concerning the living and working conditions of the fishers on fishing vessels that fly its flag.

Article 43

1. A Member which receives a complaint or obtains evidence that a fishing vessel that flies its flag does not conform to the requirements of this Convention shall take the steps necessary to investigate the matter and ensure that action is taken to remedy any deficiencies found.

2. If a Member, in whose port a fishing vessel calls in the normal course of its business or for operational reasons, receives a complaint or obtains evidence that such vessel does not conform to the requirements of this Convention, it may prepare a report addressed to the government of the flag State of the vessel, with a copy to the Director-General of the International Labour Office, and may take measures necessary to rectify any conditions on board which are clearly hazardous to safety or health.

3. In taking the measures referred to in paragraph 2 of this Article, the Member shall notify forthwith the nearest representative of the flag State and, if possible, shall have such representative present. The Member shall not unreasonably detain or delay the vessel.

4. For the purpose of this Article, the complaint may be submitted by a fisher, a professional body, an association, a trade union or, generally, any person with an interest in the safety of the vessel, including an interest in safety or health hazards to the fishers on board.

5. This Article does not apply to complaints which a Member considers to be manifestly unfounded.

Article 44

Each Member shall apply this Convention in such a way as to ensure that the fishing vessels flying the flag of any State that has not ratified this Convention do not receive more favourable treatment than fishing vessels that fly the flag of any Member that has ratified it.

PART VIII. AMENDMENT OF ANNEXES I, II AND III

1. Subject to the relevant provisions of this Convention, the International Labour Conference may amend Annexes I, II and III. The Governing Body of the International Labour Office may place an item on the agenda of the Conference regarding proposals for such amendments established by a tripartite meeting of experts. The decision to adopt the proposals shall require a majority of two-thirds of the votes cast by the delegates present at the Conference, including at least half the Members that have ratified this Convention.

2. Any amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this Article shall enter into force six months after the date of its adoption for any Member that has ratified this Convention, unless such Member has given written notice to the Director-General of the

International Labour Office that it shall not enter into force for that Member, or shall only enter into force at a later date upon subsequent written notification.

PART IX. FINAL PROVISIONS

Article 46

This Convention revises the Minimum Age (Fishermen) Convention, 1959 (No. 112), the Medical Examination (Fishermen) Convention, 1959 (No. 113), the Fishermen's Articles of Agreement Convention, 1959 (No. 114), and the Accommodation of Crews (Fishermen) Convention, 1966 (No. 126).

Article 47

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 48

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General of the International Labour Office.

2. It shall come into force 12 months after the date on which the ratifications of ten Members, eight of which are coastal States, have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member 12 months after the date on which its ratification is registered.

Article 49

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention within the first year of each new period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 50

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications, declarations and denunciations that have been communicated by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the last of the ratifications required to bring the Convention into force, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention will come into force.

Article 51

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications, declarations and denunciations registered by the Director-General.

Article 52

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part, taking into account also the provisions of Article 45.

Article 53

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention, then, unless the new Convention otherwise provides:

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 49 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 54

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

ANNEX I

EQUIVALENCE IN MEASUREMENT

For the purpose of this Convention, where the competent authority, after consultation, decides to use length overall (LOA) rather than length (L) as the basis of measurement:

(a) a length overall (LOA) of 16.5 metres shall be considered equivalent to a length (L) of 15 metres;

(b) a length overall (LOA) of 26.5 metres shall be considered equivalent to a length (L) of 24 metres;

(c) a length overall (LOA) of 50 metres shall be considered equivalent to a length (L) of 45 metres.

ANNEX II

FISHER'S WORK AGREEMENT

The fisher's work agreement shall contain the following particulars, except in so far as the inclusion of one or more of them is rendered unnecessary by the fact that the matter is regulated in another manner by national laws or regulations, or a collective bargaining agreement where applicable:

(a) the fisher's family name and other names, date of birth or age, and birthplace;

(b) the place at which and date on which the agreement was concluded;

(c) the name of the fishing vessel or vessels and the registration number of the vessel or vessels on board which the fisher undertakes to work;

(d) the name of the employer, or fishing vessel owner, or other party to the agreement with the fisher;

(e) the voyage or voyages to be undertaken, if this can be determined at the time of making the agreement;

(f) the capacity in which the fisher is to be employed or engaged;

(g) if possible, the place at which and date on which the fisher is required to report on board for service;

(h) the provisions to be supplied to the fisher, unless some alternative system is provided for by national law or regulation;

(i) the amount of wages, or the amount of the share and the method of calculating such share if remuneration is to be on a share basis, or the amount of the wage and share and the method of calculating the latter if remuneration is to be on a combined basis, and any agreed minimum wage;

(j) the termination of the agreement and the conditions thereof, namely:

(i) if the agreement has been made for a definite period, the date fixed for its expiry;

(ii) if the agreement has been made for a voyage, the port of destination and the time which has to expire after arrival before the fisher shall be discharged;

(iii) if the agreement has been made for an indefinite period, the conditions which shall entitle either party to rescind it, as well as the required period of notice for rescission, provided that such period shall not be less for the employer, or fishing vessel owner or other party to the agreement with the fisher;

(k) the protection that will cover the fisher in the event of sickness, injury or death in connection with service;

(l) the amount of paid annual leave or the formula used for calculating leave, where applicable;

(m) the health and social security coverage and benefits to be provided to the fisher by the employer, fishing vessel owner, or other party or parties to the fisher's work agreement, as applicable;

(n) the fisher's entitlement to repatriation;

(o) a reference to the collective bargaining agreement, where applicable;

(p) the minimum periods of rest, in accordance with national laws, regulations or other measures; and

(q) any other particulars which national law or regulation may require.

ANNEX III

FISHING VESSEL ACCOMODATION

General provisions

1. For the purposes of this Annex:

(a) "new fishing vessel" means a vessel for which:

(i) the building or major conversion contract has been placed on or after the date of the entry into force of the Convention for the Member concerned; or

(ii) the building or major conversion contract has been placed before the date of the entry into force of the Convention for the Member concerned, and which is delivered three years or more after that date; or

(iii) in the absence of a building contract, on or after the date of the entry into force of the Convention for the Member concerned:

- the keel is laid, or

- construction identifiable with a specific vessel begins, or

- assembly has commenced comprising at least 50 tonnes or 1 per cent of the estimated mass of all structural material, whichever is less;

(b) "existing vessel" means a vessel that is not a new fishing vessel.

2. The following shall apply to all new, decked fishing vessels, subject to any exclusions provided for in accordance with Article 3 of the Convention. The competent authority may, after consultation, also apply the requirements of this Annex to existing vessels, when and in so far as it determines that this is reasonable and practicable.

3. The competent authority, after consultation, may permit variations to the provisions of this Annex for fishing vessels normally remaining at sea for less than 24 hours where the fishers do not live on board the vessel in port. In the case of such vessels, the competent authority shall ensure that the fishers concerned have adequate facilities for resting, eating and sanitation purposes.

4. Any variations made by a Member under paragraph 3 of this Annex shall be reported to the International Labour Office under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation.

5. The requirements for vessels of 24 metres in length and over may be applied to vessels between 15 and 24 metres in length where the competent authority determines, after consultation, that this is reasonable and practicable.

6. Fishers working on board feeder vessels which do not have appropriate accommodation and sanitary facilities shall be provided with such accommodation and facilities on board the mother vessel.

7. Members may extend the requirements of this Annex regarding noise and vibration, ventilation, heating and air conditioning, and lighting to enclosed working spaces and spaces used for storage if, after consultation, such application is considered appropriate and will not have a negative influence on the function of the process or working conditions or the quality of the catches.

8. The use of gross tonnage as referred to in Article 5 of the Convention is limited to the following specified paragraphs of this Annex: 14, 37, 38, 41, 43, 46, 49, 53, 55, 61, 64, 65 and 67. For these purposes, where the competent authority, after consultation, decides to use gross tonnage (gt) as the basis of measurement:

(a) a gross tonnage of 75 gt shall be considered equivalent to a length (L) of 15 metres or a length overall (LOA) of 16.5 metres;

(b) a gross tonnage of 300 gt shall be considered equivalent to a length (L) of 24 metres or a length overall (LOA) of 26.5 metres;

(c) a gross tonnage of 950 gt shall be considered equivalent to a length (L) of 45 metres or a length overall (LOA) of 50 metres.

Planning and control

9. The competent authority shall satisfy itself that, on every occasion when a vessel is newly constructed or the crew accommodation of a vessel has been reconstructed, such vessel complies with the requirements of this Annex. The competent authority shall, to the extent practicable, require compliance with this Annex when the crew accommodation of a vessel is substantially altered and, for a vessel that changes the flag it flies to the flag of the Member, require compliance with those requirements of this Annex that are applicable in accordance with paragraph 2 of this Annex.

10. For the occasions noted in paragraph 9 of this Annex, for vessels of 24 metres in length and over, detailed plans and information concerning accommodation shall be required to be submitted for approval to the competent authority, or an entity authorized by it.

11. For vessels of 24 metres in length and over, on every occasion when the crew accommodation of the fishing vessel has been reconstructed or substantially altered, the competent authority shall inspect the accommodation for compliance with the requirements of the Convention, and when the vessel changes the flag it flies to the flag of the Member, for compliance with those requirements of this Annex that are applicable in accordance with paragraph 2 of this Annex. The competent authority may carry out additional inspections of crew accommodation at its discretion.

12. When a vessel changes flag, any alternative requirements which the competent authority of the Member whose flag the ship was formerly flying may have adopted in accordance with paragraphs 15, 39, 47 or 62 of this Annex cease to apply to the vessel.

Design and construction

Headroom

13. There shall be adequate headroom in all accommodation spaces. For spaces where fishers are expected to stand for prolonged periods, the minimum headroom shall be prescribed by the competent authority.

14. For vessels of 24 metres in length and over, the minimum permitted headroom in all accommodation where full and free movement is necessary shall not be less than 200 centimetres.

15. Notwithstanding the provisions of paragraph 14, the competent authority may, after consultation, decide that the minimum permitted headroom shall not be less than 190 centimetres in any space - or part of any space - in such accommodation, where it is satisfied that this is reasonable and will not result in discomfort to the fishers.

Openings into and between accommodation spaces

16. There shall be no direct openings into sleeping rooms from fish rooms and machinery spaces, except for the purpose of emergency escape. Where reasonable and practicable, direct openings from galleys, storerooms, drying rooms or communal sanitary areas shall be avoided unless expressly provided otherwise.

17. For vessels of 24 metres in length and over, there shall be no direct openings, except for the purpose of emergency escape, into sleeping rooms from fish rooms and machinery spaces or from galleys, storerooms, drying rooms or communal sanitary areas; that part of the bulkhead separating such places from sleeping rooms and external bulkheads shall be efficiently constructed of steel or another approved material and shall be watertight and gas-tight. This provision does not exclude the possibility of sanitary areas being shared between two cabins.

Insulation

18. Accommodation spaces shall be adequately insulated; the materials used to construct internal bulkheads, panelling and sheeting, and floors and joinings shall be suitable for the purpose and shall be conducive to ensuring a healthy environment. Sufficient drainage shall be provided in all accommodation spaces.

Other

19. All practicable measures shall be taken to protect fishing vessels' crew accommodation against flies and other insects, particularly when vessels are operating in mosquito-infested areas.

20. Emergency escapes from all crew accommodation spaces shall be provided as necessary.

Noise and vibration

21. The competent authority shall take measures to limit excessive noise and vibration in accommodation spaces and, as far as practicable, in accordance with relevant international standards.

22. For vessels of 24 metres in length and over, the competent authority shall adopt standards for noise and vibration in accommodation spaces which shall ensure adequate protection to fishers from the effects of such noise and vibration, including the effects of noise- and vibration-induced fatigue.

Ventilation

23. Accommodation spaces shall be ventilated, taking into account climatic conditions. The system of ventilation shall supply air in a satisfactory condition whenever fishers are on board.

24. Ventilation arrangements or other measures shall be such as to protect non-smokers from tobacco smoke.

25. Vessels of 24 metres in length and over shall be equipped with a system of ventilation for accommodation, which shall be controlled so as to maintain the air in a satisfactory condition and to ensure sufficiency of air movement in all weather conditions and climates. Ventilation systems shall be in operation at all times when fishers are on board.

Heating and air conditioning

26. Accommodation spaces shall be adequately heated, taking into account climatic conditions.

27. For vessels of 24 metres in length and over, adequate heat shall be provided, through an appropriate heating system, except in fishing vessels operating exclusively in tropical climates. The system of heating shall provide heat in all conditions, as necessary, and shall be in operation when fishers are living or working on board, and when conditions so require.

28. For vessels of 24 metres in length and over, with the exception of those regularly engaged in areas where temperate climatic conditions do not require it, air conditioning shall be provided in accommodation spaces, the bridge, the radio room and any centralized machinery control room.

Lighting

29. All accommodation spaces shall be provided with adequate light.

30. Wherever practicable, accommodation spaces shall be lit with natural light in addition to artificial light. Where sleeping spaces have natural light, a means of blocking the light shall be provided.

31. Adequate reading light shall be provided for every berth in addition to the normal lighting of the sleeping room.

32. Emergency lighting shall be provided in sleeping rooms.

33. Where a vessel is not fitted with emergency lighting in mess rooms, passageways, and any other spaces that are or may be used for emergency escape, permanent night lighting shall be provided in such spaces.

34. For vessels of 24 metres in length and over, lighting in accommodation spaces shall meet a standard established by the competent authority. In any part of the accommodation space available for free movement, the minimum standard for such lighting shall be such as to permit a person with normal vision to read an ordinary printed newspaper on a clear day.

Sleeping rooms

General

35. Where the design, dimensions or purpose of the vessel allow, the sleeping accommodation shall be located so as to minimize the effects of motion and acceleration but shall in no case be located forward of the collision bulkhead.

Floor area

36. The number of persons per sleeping room and the floor area per person, excluding space occupied by berths and lockers, shall be such as to provide adequate space and comfort for the fishers on board, taking into account the service of the vessel.

37. For vessels of 24 metres in length and over but which are less than 45 metres in length, the floor area per person of sleeping rooms, excluding space occupied by berths and lockers, shall not be less than 1.5 square metres.

38. For vessels of 45 metres in length and over, the floor area per person of sleeping rooms, excluding space occupied by berths and lockers, shall not be less than 2 square metres.

39. Notwithstanding the provisions of paragraphs 37 and 38, the competent authority may, after consultation, decide that the minimum permitted floor area per person of sleeping rooms, excluding space occupied by berths and lockers, shall not be less than 1.0 and 1.5 square metres respectively, where the competent authority is satisfied that this is reasonable and will not result in discomfort to the fishers.

Persons per sleeping room

40. To the extent not expressly provided otherwise, the number of persons allowed to occupy each sleeping room shall not be more than six.

41. For vessels of 24 metres in length and over, the number of persons allowed to occupy each sleeping room shall not be more than four. The competent authority may permit exceptions to this requirement in particular cases if the size, type or intended service of the vessel makes the requirement unreasonable or impracticable.

42. To the extent not expressly provided otherwise, a separate sleeping room or sleeping rooms shall be provided for officers, wherever practicable.

43. For vessels of 24 metres in length and over, sleeping rooms for officers shall be for one person wherever possible and in no case shall the sleeping room contain more than two berths. The competent authority may permit exceptions to the requirements of this paragraph in particular cases if the size, type or intended service of the vessel makes the requirements unreasonable or impracticable.

Other

44. The maximum number of persons to be accommodated in any sleeping room shall be legibly and indelibly marked in a place in the room where it can be conveniently seen.

45. Individual berths of appropriate dimensions shall be provided. Mattresses shall be of a suitable material.

46. For vessels of 24 metres in length and over, the minimum inside dimensions of the berths shall not be less than 198 by 80 centimetres.

47. Notwithstanding the provisions of paragraph 46, the competent authority may, after consultation, decide that the minimum inside dimensions of the berths shall not be less than 190 by 70 centimetres, where it is satisfied that this is reasonable and will not result in discomfort to the fishers.

48. Sleeping rooms shall be so planned and equipped as to ensure reasonable comfort for the occupants and to facilitate tidiness. Equipment provided shall include berths, individual lockers sufficient for clothing and other personal effects, and a suitable writing surface.

49. For vessels of 24 metres in length and over, a desk suitable for writing, with a chair, shall be provided.

50. Sleeping accommodation shall be situated or equipped, as practicable, so as to provide appropriate levels of privacy for men and for women.

Mess rooms

51. Mess rooms shall be as close as possible to the galley, but in no case shall be located forward of the collision bulkhead.

52. Vessels shall be provided with mess-room accommodation suitable for their service. To the extent not expressly provided otherwise, mess-room accommodation shall be separate from sleeping quarters, where practicable.

53. For vessels of 24 metres in length and over, mess-room accommodation shall be separate from sleeping quarters.

54. The dimensions and equipment of each mess room shall be sufficient for the number of persons likely to use it at any one time.

55. For vessels of 24 metres in length and over, a refrigerator of sufficient capacity and facilities for making hot and cold drinks shall be available and accessible to fishers at all times.

Tubs or showers, toilets and washbasins

56. Sanitary facilities, which include toilets, washbasins, and tubs or showers, shall be provided for all persons on board, as appropriate for the service of the vessel. These facilities shall meet at least minimum standards of health and hygiene and reasonable standards of quality.

57. The sanitary accommodation shall be such as to eliminate contamination of other spaces as far as practicable. The sanitary facilities shall allow for reasonable privacy.

58. Cold fresh water and hot fresh water shall be available to all fishers and other persons on board, in sufficient quantities to allow for proper hygiene. The competent authority may establish, after consultation, the minimum amount of water to be provided.

59. Where sanitary facilities are provided, they shall be fitted with ventilation to the open air, independent of any other part of the accommodation.

60. All surfaces in sanitary accommodation shall be such as to facilitate easy and effective cleaning. Floors shall have a non-slip deck covering.

61. On vessels of 24 metres in length and over, for all fishers who do not occupy rooms to which sanitary facilities are attached, there shall be provided at least one tub or shower or both, one toilet, and one washbasin for every four persons or fewer.

62. Notwithstanding the provisions of paragraph 61, the competent authority may, after consultation, decide that there shall be provided at least one tub or shower or both and one washbasin for every six persons or fewer, and at least one toilet for every eight persons or fewer, where the competent authority is satisfied that this is reasonable and will not result in discomfort to the fishers.

Laundry facilities

63. Amenities for washing and drying clothes shall be provided as necessary, taking into account the service of the vessel, to the extent not expressly provided otherwise.

64. For vessels of 24 metres in length and over, adequate facilities for washing, drying and ironing clothes shall be provided.

65. For vessels of 45 metres in length and over, adequate facilities for washing, drying and ironing clothes shall be provided in a compartment separate from sleeping rooms, mess rooms and toilets, and shall be adequately ventilated, heated and equipped with lines or other means for drying clothes.

Facilities for sick and injured fishers

66. Whenever necessary, a cabin shall be made available for a fisher who suffers illness or injury.

67. For vessels of 45 metres in length and over, there shall be a separate sick bay. The space shall be properly equipped and shall be maintained in a hygienic state.

Other facilities

68. A place for hanging foul-weather gear and other personal protective equipment shall be provided outside of, but convenient to, sleeping rooms.

Bedding, mess utensils and miscellaneous provisions

69. Appropriate eating utensils, and bedding and other linen shall be provided to all fishers on board. However, the cost of the linen can be recovered as an operational cost if the collective agreement or the fisher's work agreement so provides.

Recreational facilities

70. For vessels of 24 metres in length and over, appropriate recreational facilities, amenities and services shall be provided for all fishers on board. Where appropriate, mess rooms may be used for recreational activities.

Communication facilities

71. All fishers on board shall be given reasonable access to communication facilities, to the extent practicable, at a reasonable cost and not exceeding the full cost to the fishing vessel owner.

Galley and food storage facilities

72. Cooking equipment shall be provided on board. To the extent not expressly provided otherwise, this equipment shall be fitted, where practicable, in a separate galley.

73. The galley, or cooking area where a separate galley is not provided, shall be of adequate size for the purpose, well lit and ventilated, and properly equipped and maintained.

74. For vessels of 24 metres in length and over, there shall be a separate galley.

75. The containers of butane or propane gas used for cooking purposes in a galley shall be kept on the open deck and in a shelter which is designed to protect them from external heat sources and external impact.

76. A suitable place for provisions of adequate capacity shall be provided which can be kept dry, cool and well ventilated in order to avoid deterioration of the stores and, to the extent not expressly provided otherwise, refrigerators or other lowtemperature storage shall be used, where possible.

77. For vessels of 24 metres in length and over, a provisions storeroom and refrigerator and other low-temperature storage shall be used.

Food and potable water

78. Food and potable water shall be sufficient, having regard to the number of fishers, and the duration and nature of the voyage. In addition, they shall be suitable in respect of nutritional value, quality, quantity and variety, having regard as well to the fishers' religious requirements and cultural practices in relation to food.

79. The competent authority may establish requirements for the minimum standards and quantity of food and water to be carried on board.

Clean and habitable conditions

80. Accommodation shall be maintained in a clean and habitable condition and shall be kept free of goods and stores which are not the personal property of the occupants or for their safety or rescue.

81. Galley and food storage facilities shall be maintained in a hygienic condition.

82. Waste shall be kept in closed, well-sealed containers and removed from foodhandling areas whenever necessary.

Inspections by the skipper or under the authority of the skipper

83. For vessels of 24 metres in length and over, the competent authority shall require frequent inspections to be carried out, by or under the authority of the skipper, to ensure that:

(a) accommodation is clean, decently habitable and safe, and is maintained in a good state of repair;

(b) food and water supplies are sufficient; and

(c) galley and food storage spaces and equipment are hygienic and in a proper state of repair.

The results of such inspections, and the actions taken to address any deficiencies found, shall be recorded and available for review.

Variations

84. The competent authority, after consultation, may permit derogations from the provisions in this Annex to take into account, without discrimination, the interests of fishers having differing and distinctive religious and social practices, on condition that such derogations do not result in overall conditions less favourable than those which would result from the application of this Annex.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

– została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,

– jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,

– będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 8 listopada 2019 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*

L.S.

Prezes Rady Ministrów: *M. Morawiecki*